

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2020/C 287/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2020/C 287/02	Predmet C-452/18: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 3 de Teruel – Španjolska) – XZ protiv Ibercaja Banco, SA (Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Ugovor o hipotekarnom zajmu – Klauzula o ograničenju promjenjivosti kamatne stope (tzv. odredba „o najnižoj kamatnoj stopi“) – Ugovor o obnovi – Odricanje od osporavanja odredaba ugovora pred sudom – Neobvezatnost)	2
2020/C 287/03	Predmet C-575/18 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 9. srpnja 2020. – Češka Republika protiv Europske komisije (Žalba – Vlastita sredstva Europske unije – Financijska odgovornost država članica – Zahtjev za oslobađanje od obveze stavljanja na raspolaganje vlastitih sredstava – Tužba za poništenje – Dopusštenost – Dopis Europske komisije – Pojam „akt koji se može pobijati“ – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Djelotvorna sudska zaštita – Tužba koja se temelji na Unijinu stjecanju bez osnove)	3
2020/C 287/04	Predmet C-673/18: Presuda Suda (veliko vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d’appel de Paris – Francuska) – Santen SAS protiv Directeur général de l’Institut national de la propriété industrielle (Zahtjev za prethodnu odluku – Lijek za humanu primjenu – Svjedodžba o dodatnoj zaštiti za lijekove – Uredba (EZ) br. 469/2009 – Članak 3. točka (d) – Uvjeti za dodjelu svjedodžbe – Dobivanje prvog odobrenja za stavljanje u promet proizvoda kao lijeka – Odobrenje za stavljanje u promet nove terapijske primjene poznatog aktivnog sastojka)	3

2020/C 287/05	Spojeni predmeti C-698/18 i C-699/18: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Specializat Mureş – Rumunjska) – SC Raiffeisen Bank SA protiv JB (C-698/18), BRD Groupe Société Générale SA protiv KC (C-699/18) (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 93/13/EEZ – Ugovor o nenamjenskom kreditu – Ugovor koji je u cijelosti ispunjen – Utvrđivanje nepoštenosti ugovornih odredbi – Tužba za povrat iznosa koji su neosnovano uplaćeni na temelju nepoštenih ugovornih odredbi – Pravila sudskog postupka – Redovna sudska tužba koja ne podliježe zastari – Redovna sudska tužba osobne i imovinske naravi koja podliježe zastari – Trenutak od kojeg počinje teći rok zastare – Objektivni trenutak kad je potrošač saznao za postojanje nepoštenih ugovornih odredbi)	4
2020/C 287/06	Predmet C-716/18: Presuda Suda (peto vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Timișoara – Rumunjska) – CT protiv Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații 1 (Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 288. prvi stavak, točka 4. – Posebne odredbe za mala poduzeća – Način izračuna godišnjeg prometa koji služi kao osnova za primjenu posebnih odredaba za mala poduzeća – Pojam „pomoćna transakcija nekretninama” – Iznajmljivanje nekretnine od strane fizičke osobe koja obavlja nekoliko slobodnih profesija)	5
2020/C 287/07	Predmet C-70/19 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 9. srpnja 2020. – Europska komisija protiv HM-a (Žalba – Javna služba – Dužnosnici – Postupak zapošljavanja – Obavijest o natječaju EPSO/AST-SC/03/15 – Uskraćivanje sudjelovanja u testiranjima za procjenu – Zahtjev za preispitivanje – Poruka elektroničke pošte Europskog ureda za odabir osoblja (EPSO) – EPSO-ovo neprosljedivanje zahtjeva za preispitivanje povjerenstvu za odabir – Razlog za odbijanje – Nepravodobnost – Kvalifikacija EPSO-ove elektroničke pošte – Odluka o odbačaju zahtjeva za preispitivanje – Nadležnosti – Nepostojanje pravne osnove – Ukidanje)	6
2020/C 287/08	Predmet C-76/19: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya „Mitnitsi”, pravni sljednik Mitnitsa Aerogara Sofia protiv „Curtis Balkan” EOOD (Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Carinski zakonik Zajednice – Članak 32. stavak 1. točka (c) – Uredba (EEZ) br. 2454/93 – Članak 157. stavak 2., članak 158. stavak 3. i članak 160. – Utvrđenje carinske vrijednosti – Prilagodba – Tantijeme koje se odnose na robu koja se procjenjuje – Tantijeme koje su „uvjet prodaje” robe koja se procjenjuje – Tantijeme koje je kupac platio svojemu društvu majci kao protučinidbu za znanje i iskustvo nužno za proizvodnju konačnog proizvoda – Roba pribavljena od trećih osoba koja predstavlja sastojak koji treba ugraditi u licencirani proizvod)	6
2020/C 287/09	Predmet C-81/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Cluj – Rumunjska) – NG, OH protiv SC Banca Transilvania SA (Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Nepošteni uvjeti u potrošačkim ugovorima – Područje primjene – Članak 1. stavak 2. – Izraz „obvezne [prisilne] zakonske ili regulatorne odredbe” – Dispozitivne odredbe – Ugovor o kreditu izražen u stranoj valuti – Odredba o riziku promjene tečaja)	7
2020/C 287/10	Predmet C-86/19: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Mercantil nº 9 de Barcelona – Španjolska) – SL protiv Vueling Airlines SA (Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Montrealska konvencija – Članak 17. stavak 2. – Odgovornost zračnih prijevoznika u vezi s predanom prtljagom – Dokazani gubitak predane prtljage – Pravo na naknadu štete – Članak 22. stavak 2. – Ograničenje odgovornosti u slučaju uništenja, gubitka, štete ili kašnjenja prtljage – Nepostojanje informacija o izgubljenju prtljazi – Teret dokazivanja – Postupovna autonomija država članica – Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti)	8
2020/C 287/11	Predmet C-104/19: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Donex Shipping and Forwarding BV protiv Staatssecretaris van Financiën (Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička trgovinska politika – Damping – Antidampinška pristojba uvedena na uvoz željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine – Uredba (EZ) br. 91/2009 – Valjanost – Uredba (EZ) br. 384/96 – Članak 2. stavci 10. i 11. – Prava obrane)	8

2020/C 287/12	Predmet C-199/19: Presuda Suda (deveto vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – Poljska) – RL sp. z o.o. protiv J. M. (Zahtjev za prethodnu odluku – Borba protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama – Direktiva 2011/7/EU – Pojam „poslovna transakcija” – Pružanje usluga – Članak 2. točka 1. – Ugovor o zakupu – Periodična plaćanja – Vremenski raspored plaćanja koji predviđa plaćanje u obrocima – Članak 5. – Doseg)	9
2020/C 287/13	Predmet C-241/19 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 9. srpnja 2020. – George Haswani protiv Vijeća Europske unije i Europske komisije (Žalba – Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja protiv Sirije – Mjere protiv vodećih poslovnih osoba koje djeluju u Siriji – Popis osoba na koje se primjenjuje zamrzavanje finansijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštavanje žaliteljevog imena – Tužba za poništenje i naknadu štete)	10
2020/C 287/14	Predmet C-257/19: Presuda Suda (peto vijeće) od 9. srpnja 2020. – Europska komisija protiv Irske (Povreda obveze države članice – Načela o istraživanju nesreća u području pomorskog prometa – Direktiva 2009/18/EZ – Članak 8. stavak 1. – Strane čiji bi interesi mogli biti u sukobu s dužnosti koja je povjerena istražnom tijelu – Članovi istražnog tijela koji istodobno obavljaju druge zadaće – Neustanovljenje neovisnog istražnog tijela)	10
2020/C 287/15	Predmet C-264/19: Presuda Suda (peto vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Constantin Film Verleih GmbH protiv YouTube LLC, Google Inc. (Zahtjev za prethodnu odluku – Autorsko pravo i srodna prava – Internetska videoplatforna – Učitavanje filma bez suglasnosti nositelja prava – Postupak zbog povrede prava intelektualnog vlasništva – Direktiva 2004/48/EZ – Članak 8. – Tužiteljevo pravo na informaciju – Članak 8. stavak 2. točka (a) – Pojam „adrese” – Adresa elektroničke pošte, IP adresa i telefonski broj – Isključenje)	11
2020/C 287/16	Predmet C-272/19: Presuda Suda (treće vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden – Njemačka) – VQ protiv Land Hessen (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 267. UFEU-a – Pojam „sud” – Zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Područje primjene – Članak 2. stavak 2. točka (a) – Pojam „djelatnost koja nije obuhvaćena područjem primjene prava Unije” – Članak 4. točka 7. – Pojam „voditelj obrade” – Odbor za predstavljanje parlamenta savezne zemlje države članice – Članak 15. – Pravo ispitivanja na pristup)	11
2020/C 287/17	Predmet C-297/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Naturschutzbund Deutschland – Landesverband Schleswig-Holstein e.V. protiv Kreis Nordfriesland (Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Odgovornost za okoliš – Direktiva 2004/35/EZ – Treći stavak druga alineja Priloga I. – Šteta koja se ne može svrstati u kategoriju „značajne štete” – Pojam „uobičajeno gospodarenje područjem, kako je utvrđeno u evidenciji o staništu ili dokumentima o ciljevima ili u skladu s načinom kako su to ranije obavljali vlasnici ili operateri” – Članak 2. točka 7. – Pojam „profesionalna djelatnost” – Djelatnost koja se obavlja u javnom interesu na temelju zakonom propisanog delegiranja – Uključenost ili neuključenost)	12
2020/C 287/18	Predmet C-343/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesgericht Klagenfurt – Austrija) – Verein für Konsumenteninformation protiv Volkswagen AG (Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Članak 7. točka 2. – Sudska nadležnost u stvarima povezanim s deliktima ili kvazideliktima – Mjesto u kojemu se dogodio štetni događaj – Mjesto nastanka štete – Manipulacija vrijednostima emisija ispušnih plinova od strane proizvođača automobila)	13
2020/C 287/19	Predmet C-374/19: Presuda Suda (osmo vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – HF protiv Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler (Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Ispravak odbitka – Izmjena prava na odbitak – Kapitalno dobro koje se istovremeno koristi za oporezovane i za izuzete transakcije – Prestanak djelatnosti koja otvara pravo na odbitak – Preostala i isključiva uporaba za izuzete transakcije)	13

2020/C 287/20	Predmet C-391/19: Presuda Suda (osmo vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – „Unipack” AD protiv Direktor na Teritorialna direkcija „Dunavska” kam Agencija „Mitnici”, Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bugarija (Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Carinski zakonik Unije – Delegirana uredba (EU) 2015/2446 – Članak 172. stavak 2. – Odobrenje za primjenu postupka uporabe u posebne svrhe – Retroaktivni učinak – Pojam „izvanredne okolnosti” – Izmjena tarifne nomenklature – Prestanak važenja odluke o obvezujućim tarifnim informacijama)	14
2020/C 287/21	Spojeni predmeti C-608/18 P, C-609/18 P i C-767/18 P: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 30. travnja 2020. – Republika Cipar protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Papouis Dairies LTD, Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd, M. J. Dairies EOOD (Žalba – Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Ništavost žiga na koju se poziva podnositelj prigovora – Žalbe koje su postale bespredmetne – Obustava postupka)	15
2020/C 287/22	Predmet C-709/18: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 28. svibnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Špecializovaný trestný súd – Slovačka) – kazneni postupak protiv UL, VM (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda – Direktiva (EU) 2016/343 – Članci 3. i 4. – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 47. i 48. – Javno upućivanje na krivnju – Nacionalni sud – Donošenje rješenja u kojem se prihvata priznanje krivnje jednog od dvojice optuženika za kaznena djela navedena u optužnici – Razmatranje krivnje drugog optuženika koji je izjavio da se ne smatra krivim – Osuđujuća presuda istog suda koji je prihvatio priznanje krivnje)	15
2020/C 287/23	Predmet C-153/19: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 28. svibnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Köln – Njemačka) – FZ protiv DER Touristik GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Članak 12. – Paket tura – Duže kašnjenje leta – Odšteta putnicima – Dodatna odšteta – Pravo putnika na sniženje cijene putovanja)	16
2020/C 287/24	Predmet C-338/19: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 11. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna – Italija) – Telecom Italia SpA protiv Regione Sardegna (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Državne potpore – Članak 108. UFEU-a – Uredba (EZ) br. 659/1999 – Povrat potpore na vlastitu inicijativu države članice – Uredba (EZ) br. 794/2004 – Primjenjiva kamatna stopa)	17
2020/C 287/25	Predmet C-390/19 P: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 2. travnja 2020. – Talijanska Republika protiv Europske komisije, Francuske Republike i Mađarske (Žalba – Članak 181. Poslovnika Suda – Europski fond za jamstva u poljoprivredi (EFJP) – Europski poljoprivredni fond za ruralni razvoj (EPFRR) – Sektor šećera – Troškovi isključeni iz financiranja Europske unije – Izdaci nastali za Talijansku Republiku – Žalba koja je djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana)	17
2020/C 287/26	Predmet C-399/19: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 29. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni protiv BT Italia SpA i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Elektroničke komunikacijske mreže i usluge – Direktiva 2002/20/EZ – Članak 12. – Administrativne naknade propisane za poduzeća koja pružaju elektroničke komunikacijske usluge ili mreže – Administrativni troškovi državnog regulatornog tijela koji se mogu podmiriti iz naknade – Godišnji pregled administrativnih troškova i ukupan iznos naplaćenih naknada)	18
2020/C 287/27	Spojeni predmeti C-415/19 do C-417/19: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 6. svibnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Blumar SpA (C-415/19), Roberto Abate SpA (C-416/19), Commerciale Gicap SpA (C-417/19) protiv Agenzia delle Entrate (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Potpore koje dodjeljuju države – Odluka Europske komisije kojom se program potpora proglašava spojivim s unutarnjim tržištem – Nacionalno zakonodavstvo koje isključuje mogućnost dodjele potpore u okviru odobrenog programa u slučaju nepoštovanja uvjeta koji nije predviđen Komisijinom odlukom)	19

2020/C 287/28	Predmet C-553/19 P: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 2. travnja 2020. – International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) protiv Europske komisije (Žalba – Članak 181. Poslovnika Suda – Usklađivanje zakonodavstva – Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih i srodnih proizvoda – Uspostava i rad sustava sljedivosti duhanskih proizvoda – Delegirana uredba i provedbeni akti – Tužba za poništenje – Dopuštenost – Članak 263. četvrti stavak UFEU-a – Nepostojanje izravnog utjecaja – Članak 256. stavak 1. drugi podstavak UFEU-a – Članak 58. prvi stavak Statuta Suda Europske unije – Članak 168. stavak 1. točka (d) i članak 169. stavak 2. Poslovnika Suda – Propust jasnog navođenja osporavanih točaka obrazloženja pobijane presude i posebnih pravnih argumenata u prilog žalbi – Argumentacija kojom se od Suda nastoji ishoditi samo preispitivanje argumenata iznesenih u prvostupanjskom postupku – Očito nedopuštena žalba)	19
2020/C 287/29	Predmet C-554/19: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 4. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Kehl – Njemačka) – kazneni postupak protiv FU-a (Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Uredba (EU) 2016/399 – Zakonik o schengenskim granicama – Članci 22. i 23. – Ukidanje kontrola na unutarnjim granicama schengenskog prostora – Kontrole unutar državnog područja države članice – Mjere koje imaju učinak istovjetan graničnoj kontroli – Provjere identiteta u blizini unutarnje granice schengenskog prostora – Mogućnost provjere identiteta predmetne osobe, neovisno o njezinu ponašanju i specifičnim okolnostima – Nacionalno pravo koje se odnosi na intenzitet, učestalost i selektivnost kontrola)	20
2020/C 287/30	Predmet C-618/19: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 30. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Ge.Fi.L. – Gestione Fiscalità Locale SpA protiv Regione Campania (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Javna nabava – Direktiva 2014/24/EU – Članak 12. stavak 4. – Dodjela ugovora o javnoj nabavi negospodarskom javnom tijelu bez provođenja nadmetanja – Javna nabava usluga vezanih za upravljanje porezom na motorna vozila – Isključenje vezano za ugovore koji se odnose na suradnju javnih tijela – Uvjeti)	21
2020/C 287/31	Predmet C-628/19 P: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 6. svibnja 2020. – Csanád Szegedi protiv Europskog parlamenta (Žalba – Europski parlament – Zakonodavstvo koje se odnosi na troškove i naknade zastupnika u Europskom parlamentu – Naknada za parlamentarnu pomoć – Povrat neosnovano isplaćenih iznosa)	21
2020/C 287/32	Predmet C-643/19: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 25. svibnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Central Administrativo Norte – Portugal) – Resopre – Sociedade Revendedora de Aparelhos de Precisão SA protiv Município de Peso da Régua (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Direktiva 2014/24/EU – Javna nabava – Direktiva 2014/23/EU – Koncesije za usluge – Nepostojanje činjeničnih i pravnih elemenata koji omogućuju davanje korisnog odgovora na prethodno pitanje – Nedopuštenost)	22
2020/C 287/33	Predmet C-692/19: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 22. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Watford Employment Tribunal – Ujedinjena Kraljevina) – B protiv Yodel Delivery Network Ltd (Prethodno pitanje – Članak 99. Poslovnika Suda – Direktiva 2003/88/EZ – Organizacija radnog vremena – Pojam „radnik” – Poduzeće za dostavu paketa – Kvalifikacija dostavljača zaposlenih na temelju ugovora o pružanju usluga – Dostavljačeva mogućnost zaposlenja podugovaratelja i istodobnog pružanja sličnih usluga trećim osobama)	22
2020/C 287/34	Predmet C-723/19: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 30. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd protiv Agenzia delle Entrate (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Najam nekretnina u trajanju manjem od 30 dana – Internetski portal za posredovanje u prometu nekretninama – Očita nedopuštenost)	23

2020/C 287/35	Predmet C-756/19: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 29. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Ramada Storax SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članci 90. i 273. – Oporezivi iznos – Smanjenje – Neplaćanje – Insolventnost dužnika s domicilom izvan zemlje – Odluka koju je donio sud druge države članice kojom se potvrđuje nenaplativost zahtijevanih tražbina – Načela porezne neutralnosti i proporcionalnosti)	24
2020/C 287/36	Predmet C-766/19: Rješenje Suda (četvrto vijeće) od 10. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Portugal) – QE, RD protiv SATA Internacional – Serviços de Transportes Aéreos SA (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Očita nedopuštenost – Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Članak 5. stavak 3. – Odšteta putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta – Doseg – Oslobođenje od obveze isplate odštete – Pojam „izvanredne okolnosti” – Opći kvar sustava opskrbe gorivom u zračnoj luci)	24
2020/C 287/37	Predmet C-853/19: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 2. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Okresný súd Poprad – Slovačka) – IM protiv Sting Reality s.r.o. (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda – Zaštita potrošača – Direktiva 2005/29/EZ – Nepoštena poslovna praksa poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču – Članci 8. i 9. – Agresivna poslovna praksa – Direktiva 93/13/EEZ – Nepošteni uvjeti u potrošačkim ugovorima – Ugovorna odredba o kojoj su se vodili pojedinačni pregovori – Ovlasti nacionalnog suda)	25
2020/C 287/38	Predmet C-17/20: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 28. svibnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia – Italija) – MC protiv Ufficio territoriale del governo (U.T.G.) – Prefettura di Foggia (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika suda – Očita nedopuštenost – Opća načela prava Europske unije – Pravo na dobru upravu – Pravo obrane – Pravo na saslušanje – Akt koji je donijela prefektura radi zabrane aktivnosti zbog navodne umiješanosti mafije – Zakonodavstvo koje ne predviđa kontradiktorni upravni postupak)	26
2020/C 287/39	Predmet C-575/19 P: Žalba koju je 29. srpnja 2019. podnio GMP-Orphan (GMPO) protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 16. svibnja 2019. u predmetu T-733/17, GMPO protiv Komisije . . .	26
2020/C 287/40	Predmet C-747/19 P: Žalba koju je 10. listopada 2019. podnio Jorge Minguel Rosellò protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 9. rujna 2019. u predmetu T-524/19	27
2020/C 287/41	Predmet C-61/20 P: Žalba koju je 4. veljače 2020. podnijela Billa AG protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 4. prosinca 2019. u predmetu T-524/18, Billa AG protiv EUIPO-a	27
2020/C 287/42	Predmet C-183/20 P: Žalba koju je 28. travnja 2020. podnio Fabryki Mebli „Forte” S.A. protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 27. veljače 2020. u predmetu T-159/19, Bog-Fran protiv EUIPO-a – Fabryki Mebli „Forte”	27
2020/C 287/43	Predmet C-193/20 P: Žalba koju je 6. svibnja 2020. podnio Dekoback GmbH protiv presude Općeg suda (deseto vijeće) od 5. ožujka 2020. u predmetu T-80/19, Dekoback GmbH protiv EUIPO-a . . .	27
2020/C 287/44	Predmet C-271/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. lipnja 2020. uputio Verwaltungsgericht Berlin (Njemačka) – Aurubis AG protiv Savezne Republike Njemačke	28
2020/C 287/45	Predmet C-280/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. lipnja 2020. uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska) – ZN protiv Generalno konzulstvo (Generalni konzulat) Republike Bugarske u gradu Valenciji u Kraljevini Španjolskoj	28

2020/C 287/46	Predmet C-282/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. lipnja 2020. uputio Spetsializiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv ZX	29
2020/C 287/47	Predmet C-286/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. lipnja 2020. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) – GC, WG protiv Soci�t� Air France SA	30
2020/C 287/48	Predmet C-291/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2020. uputio Landgericht K�ln (Njemačka) – XQ protiv Deutsche Lufthansa AG	30
2020/C 287/49	Predmet C-292/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2020. uputio Landgericht K�ln (Njemačka) – KS protiv Deutsche Lufthansa AG	30
Opći sud		
2020/C 287/50	Predmet T-133/19: Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020. – Off-White protiv EUIPO-a (OFF-WHITE) („Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije OFF-WHITE – Djelomično odbijanje prijave za registraciju – Apsolutni razlozi za odbijanje – Opisni karakter – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Naziv boje – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	32
2020/C 287/51	Predmet T-553/19: Rješenje Općeg suda od 11. lipnja 2020. – Perfect Bar protiv EUIPO-a (PERFECT BAR) („Tužba za poništenje – Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije PERFECT BAR – Apsolutni razlozi za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Odluka donesena nakon što je Opći sud poništio raniju odluku – Članak 72. stavak 6. Uredbe 2017/1001 – Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)	32
2020/C 287/52	Predmet T-846/19: Rješenje Općeg suda od 10. lipnja 2020. – Golden Omega protiv Komisije („Tužba za poništenje – Carinska unija – Zajednička carinska tarifa – Tarifna nomenklatura – Razvrstavanje u kombiniranu nomenklaturu – Regulatorni akt koji podrazumijeva provedbene mjere – Nepostojanje osobnog utjecaja – Nedopuštenost”)	33
2020/C 287/53	Predmet T-364/20: Tužba podnesena 2. lipnja 2020. – Danska protiv Komisije	33
2020/C 287/54	Predmet T-420/20: Tužba podnesena 7. srpnja 2020. – Sony Interactive Entertainment Europe protiv EUIPO-a – Huawei Technologies (GT8)	35
2020/C 287/55	Predmet T-421/20: Tužba podnesena 7. srpnja 2020. – Sony Interactive Entertainment Europe protiv EUIPO-a – Huawei Technologies (GT3)	36
2020/C 287/56	Predmet T-442/20: Tužba podnesena 7. srpnja 2020. – Sony Interactive Entertainment Europe protiv EUIPO-a – Huawei Technologies (GT5)	37
2020/C 287/57	Predmet T-423/20: Tužba podnesena 7. srpnja 2020. – Sony Interactive Entertainment Europe protiv EUIPO-a – Huawei Technologies (GT9)	38
2020/C 287/58	Predmet T-434/20: Tužba podnesena 9. srpnja 2020. – Włodarczyk protiv EUIPO-a – Ave Investment (dziandruk)	39
2020/C 287/59	Predmet T-451/20: Tužba podnesena 15. srpnja 2020. – Facebook Ireland protiv Komisije	39
2020/C 287/60	Predmet T-452/20: Tužba podnesena 15. srpnja 2020. – Facebook Ireland protiv Komisije	40
2020/C 287/61	Predmet T-453/20: Tužba podnesena 14. srpnja 2020. – KZ protiv Komisije	41
2020/C 287/62	Predmet T-454/20: Tužba podnesena 16. srpnja 2020. – Garment Manufacturers Association in Cambodia protiv Komisije	42
2020/C 287/63	Predmet T-456/20: Tužba podnesena 16. srpnja 2020. – LA protiv Komisije	43

2020/C 287/64	Predmet T-458/20: Tužba podnesena 17. srpnja 2020. – SBG protiv EUIPO-a – VF International (GEØGRAPHICAL NØRWAY)	44
2020/C 287/65	Predmet T-459/20: Tužba podnesena 17. srpnja 2020. – SBG protiv EUIPO-a – VF International (GEOGRAPHICAL NORWAY EXPEDITION)	44
2020/C 287/66	Predmet T-460/20: Tužba podnesena 17. srpnja 2020. – SBG protiv EUIPO-a – VF International (Geographical Norway)	45
2020/C 287/67	Predmet T-461/20: Tužba podnesena 17. srpnja 2020. – SBG protiv EUIPO-a – VF International (GEOGRAPHICAL NORWAY)	46
2020/C 287/68	Predmet T-465/20: Tužba podnesena 22. srpnja 2020. – Ryanair protiv Komisije	46

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2020/C 287/01)***Posljednja objava**

SL C 279, 24.8.2020.

Prethodne objave

SL C 271, 17.8.2020.

SL C 262, 10.8.2020.

SL C 255, 3.8.2020.

SL C 247, 27.7.2020.

SL C 240, 20.7.2020.

SL C 230, 13.7.2020.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 3 de Teruel – Španjolska) – XZ protiv Ibercaja Banco, SA

(Predmet C-452/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Ugovor o hipotekarnom zajmu – Klauzula o ograničenju promjenjivosti kamatne stope (tzv. odredba „o najnižoj kamatnoj stopi“) – Ugovor o obnovi – Odricanje od osporavanja odredaba ugovora pred sudom – Neobvezatnost)

(2020/C 287/02)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 3 de Teruel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XZ

Tuženik: Ibercaja Banco, SA

Izreka

1. Članak 6. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da mu se ne protivi mogućnost da odredba ugovora koji su sklopili prodavatelj robe ili pružatelj usluga i potrošač, a za koju se u sudskom postupku može utvrditi da je nepoštena, valjano bude predmet ugovora o obnovi između tog prodavatelja robe ili pružatelja usluga i tog potrošača, kojim se potonji odriče učinaka do kojih bi dovelo proglašavanje te odredbe nepoštenom, pod uvjetom da je to odricanje rezultat slobodnog i informiranog pristanka potrošača, što je na nacionalnom sudu da provjeri.
2. Članak 3. stavak 2. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da se za odredbu ugovora koji su sklopili prodavatelj robe ili pružatelj usluga i potrošač kako bi izmijenili potencijalno nepoštenu odredbu prethodno sklopljenog ugovora odnosno kako bi uredili posljedice njezine nepoštenosti može smatrati da se ni o njoj samoj nije pojedinačno pregovaralo i da se, prema potrebi, može proglasiti nepoštenom.
3. Članak 3. stavak 1., članak 4. stavak 2. i članak 5. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da zahtjev transparentnosti koji na temelju tih odredaba obvezuje prodavatelja robe ili pružatelja usluga podrazumijeva da se prilikom sklapanja ugovora o hipotekarnom zajmu uz promjenjivu kamatnu stopu u kojem se utvrđuje odredba „o najnižoj kamatnoj stopi“ potrošaču mora omogućiti da shvati ekonomske posljedice koje za njega proizlaze iz mehanizma koji pokreće ta odredba o „najnižoj kamatnoj stopi“, osobito stavljanjem na raspolaganje informacija o prošlim kretanjima indeksa na temelju kojeg se kamatna stopa izračunava.
4. Članak 3. stavak 1. Direktive 93/13, u vezi s točkom 1. podtočkom (q) njezina Priloga, kao i njezin članak 6. stavak 1. treba tumačiti na način da:

- odredba sadržana u ugovoru koji su sklopili prodavatelj robe ili pružatelj usluga i potrošač kako bi razriješili postojeći spor, a kojom se potrošač odriče isticanja pred nacionalnim sudom zahtjeva koje bi mogao istaknuti da nema te odredbe, može se smatrati „nepoštenom”, osobito ako navedeni potrošač nije mogao raspolagati relevantnim informacijama koje bi mu omogućile shvaćanje pravnih posljedica koje za njega iz te odredbe proizlaze;
- tog potrošača ne obvezuje odredba kojom se on u budućim sporovima odriče podnošenja sudskih tužbi utemeljenih na pravima koja izvodi iz Direktive 93/13.

(¹) SL C 381, 22. 10. 2018.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 9. srpnja 2020. – Češka Republika protiv Europske komisije

(Predmet C-575/18 P) (¹)

(Žalba – Vlastita sredstva Europske unije – Financijska odgovornost država članica – Zahtjev za oslobađanje od obveze stavljanja na raspolaganje vlastitih sredstava – Tužba za poništenje – Dopuštenost – Dopis Europske komisije – Pojam „akt koji se može pobijati” – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Djelotvorna sudska zaštita – Tužba koja se temelji na Unijinu stjecanju bez osnove)

(2020/C 287/03)

Jezik postupka: češki

Stranke

Žalitelj: Češka Republika (zastupnici: O. Serdula, J. Vlácil i M. Smolek, agenti)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: u početku M. Owsiany-Hornung i Z. Malušková, a zatim Z. Malušková i J.-P. Keppenne, agenti)

Intervenijent u potporu žalitelju: Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. K. Bulterman, C. S. Schillemans, M. L. Noort, M. H. S. Gijzen i J. Langer, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Češka Republika snosi, uz vlastite troškove, i one Europske komisije.
3. Kraljevina Nizozemska snosi vlastite troškove.

(¹) SL C 408, 12. 11. 2018.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Paris – Francuska) – Santen SAS protiv Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

(Predmet C-673/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Lijek za humanu primjenu – Svjedodžba o dodatnoj zaštiti za lijekove – Uredba (EZ) br. 469/2009 – Članak 3. točka (d) – Uvjeti za dodjelu svjedodžbe – Dobivanje prvog odobrenja za stavljanje u promet proizvoda kao lijeka – Odobrenje za stavljanje u promet nove terapijske primjene poznatog aktivnog sastojka)

(2020/C 287/04)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Paris

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Santen SAS

Druga stranka u žalbenom postupku: Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

Izreka

Članak 3. točku (d) Uredbe (EZ) br. 469/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti za lijekove treba tumačiti na način da se odobrenje za stavljanje u promet ne može smatrati prvim odobrenjem za stavljanje u promet u smislu te odredbe ako se ono odnosi na novu terapijsku primjenu aktivnog sastojka ili mješavine aktivnih sastojaka koja je već bila predmet odobrenja za stavljanje u promet za drukčiju terapijsku primjenu.

(¹) SL C 25, 21. 1. 2019.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Specializat Mureş – Rumunjska) – SC Raiffeisen Bank SA protiv JB (C-698/18), BRD Groupe Soci t  G n rale SA protiv KC (C-699/18)

(Spojeni predmeti C-698/18 i C-699/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 93/13/EEZ – Ugovor o nenamjenskom kreditu – Ugovor koji je u cijelosti ispunjen – Utvrđivanje nepoštenosti ugovornih odredbi – Tužba za povrat iznosa koji su neosnovano uplaćeni na temelju nepoštene ugovorne odredbe – Pravila sudskog postupka – Redovna sudska tužba koja ne podliježe zastari – Redovna sudska tužba osobne i imovinske naravi koja podliježe zastari – Trenutak od kojeg počinje teći rok zastare – Objektivni trenutak kad je potrošač saznao za postojanje nepoštene ugovorne odredbe)

(2020/C 287/05)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Specializat Mureş

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: SC Raiffeisen Bank SA (C-698/18), BRD Groupe Soci t  G n rale SA (C-699/18)

Tuženik: JB (C-698/18), KC (C-699/18)

Izreka

1. Članak 2. točku (b), članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis koji, iako predviđa da tužba za utvrđivanje ništetnosti nepoštene odredbe sadržane u ugovoru sklopljenom između trgovca i potrošača ne podliježe zastari, na tužbu za utvrđivanje restitucijskih učinaka tog utvrđenja primjenjuje rok zastare, pod uvjetom da taj rok nije nepovoljniji od roka koji se za slična pravna sredstva predviđa nacionalnim pravom (načelo ekvivalentnosti) i da u praksi ne onemogućava ili pretjerano otežava ostvarivanje prava priznatih pravnim sustavom Unije, posebno Direktivom 93/13 (načelo djelotvornosti).

2. Članak 2. točku (b), članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive 93/13 te načela ekvivalentnosti, djelotvornosti i pravne sigurnosti treba tumačiti na način da im se protivi sudsko tumačenje nacionalnog propisa prema kojem sudska tužba za povrat iznosa koji su neosnovano uplaćeni na temelju nepoštena odredbe sadržane u ugovoru sklopljenom između potrošača i trgovca podliježe roku zastare od tri godine koji teče od dana kad je taj ugovor u cijelosti ispunjen, kada se predmnijeva, bez potrebe provjere, da je potrošač u tom trenutku trebao znati za nepoštenost predmetne odredbe ili kada za slične tužbe koje se temelje na pojedinim odredbama nacionalnog prava taj isti rok počinje teći tek od sudskog utvrđenja osnovanosti tih tužbi.
3. Sud Europske unije nije nadležan odgovoriti na pitanja koja je uputio Tribunalul Specializat Mureş (Specijalizirani sud u Mureşu, Rumunjska) u odluci od 12. lipnja 2018. u pogledu predmeta C-699/18.

⁽¹⁾ SL C 54, 11. 2. 2019.

Presuda Suda (peto vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Timișoara – Rumunjska) – CT protiv Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații 1

(Predmet C-716/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 288. prvi stavak, točka 4. – Posebne odredbe za mala poduzeća – Način izračuna godišnjeg prometa koji služi kao osnova za primjenu posebnih odredaba za mala poduzeća – Pojam „pomoćna transakcija nekretninama” – Iznajmljivanje nekretnine od strane fizičke osobe koja obavlja nekoliko slobodnih profesija)

(2020/C 287/06)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Timișoara

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CT

Tuženik: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații 1

Izreka

Članak 288. prvi stavak, točka 4. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2009/162/EU od 22. prosinca 2009. treba tumačiti na način da, kada je riječ o poreznom obvezniku fizičkoj osobi, čija se gospodarska aktivnost sastoji od obavljanja nekoliko slobodnih profesija i iznajmljivanja nekretnine, takvo iznajmljivanje ne predstavlja „pomoćnu transakciju”, u smislu te odredbe, kada je ta transakcija obavljena u okviru uobičajene profesionalne aktivnosti poreznog obveznika.

⁽¹⁾ SL C 65, 18. 2. 2019.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 9. srpnja 2020. – Europska komisija protiv HM-a**(Predmet C-70/19 P) ⁽¹⁾**

(Žalba – Javna služba – Dužnosnici – Postupak zapošljavanja – Obavijest o natječaju EPSO/AST-SC/03/15 – Uskraćivanje sudjelovanja u testiranjima za procjenu – Zahtjev za preispitivanje – Poruka elektroničke pošte Europskog ureda za odabir osoblja (EPSO) – EPSO-ovo neprosljeđivanje zahtjeva za preispitivanje povjerenstvu za odabir – Razlog za odbijanje – Nepravodobnost – Kvalifikacija EPSO-ove elektroničke pošte – Odluka o odbačaju zahtjeva za preispitivanje – Nadležnosti – Nepostojanje pravne osnove – Ukidanje)

(2020/C 287/07)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: T. S. Bohr i G. Gattinara, agenti)

Druga stranka u postupku: HM (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 21. studenoga 2018., HM/Komisija (T-587/16, EU:T:2018:818).
2. Predmet se vraća na odlučivanje Općem sudu Europske unije.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 164, 13. 5. 2019.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya „Mitnitsi”, pravni sljednik Mitnitsa Aerogara Sofia protiv „Curtis Balkan” EOOD**(Predmet C-76/19) ⁽¹⁾**

(Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Carinski zakonik Zajednice – Članak 32. stavak 1. točka (c) – Uredba (EEZ) br. 2454/93 – Članak 157. stavak 2., članak 158. stavak 3. i članak 160. – Utvrđenje carinske vrijednosti – Prilagodba – Tantijeme koje se odnose na robu koja se procjenjuje – Tantijeme koje su „uvjet prodaje” robe koja se procjenjuje – Tantijeme koje je kupac platio svojemu društvu majci kao protučinidbu za znanje i iskustvo nužno za proizvodnju konačnog proizvoda – Roba pribavljena od trećih osoba koja predstavlja sastojak koji treba ugraditi u licencirani proizvod)

(2020/C 287/08)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya „Mitnitsi”, pravni sljednik Mitnitsa Aerogara Sofia

Tuženik: „Curtis Balkan” EOOD

Izreka

Članak 32. stavak 1. točku (c) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, u vezi s člankom 157. stavkom 2., člankom 158. stavkom 3. i člankom 160. Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe br. 2913/92, treba tumačiti na način da razmjerni dio iznosa tantijema koje je društvo platilo svojemu društvu majci kao protučinidbu za pružanje znanja i iskustva radi proizvodnje konačnih proizvoda treba uključiti u cijenu koja je stvarno plaćena ili koju treba platiti za uvezenu robu, u okolnostima u kojima je ta roba namijenjena unošenju, pored ostalih dijelova, u sastav navedenih konačnih proizvoda, te ju je prvo društvo pribavilo od prodavatelja koji su različiti od njegova društva majke, kada

- tantijeme nisu bile uključene u cijenu koja je doista plaćena ili koju treba platiti za navedenu robu;
- se tantijeme odnose na uvezenu robu, što pretpostavlja postojanje dovoljno uske veze između tantijema i te robe;
- plaćanje tantijema predstavlja uvjet prodaje navedene robe, tako da, u odsustvu tog plaćanja, ne bi došlo do zaključenja ugovora o prodaji u odnosu na tu uvezenu robu, a posljedično niti do njezine isporuke, i
- moguće je izvršiti odgovarajuću raspodjelu tantijema na temelju objektivnih i mjerljivih podataka,

što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, vodeći računa o svim bitnim elementima, posebice pravnim i činjeničnim vezama između kupca, prodavatelja i davatelja licencije.

(¹) SL C 155, 6. 5. 2019.

**Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de
Apel Cluj – Rumunjska) – NG, OH protiv SC Banca Transilvania SA**

(Predmet C-81/19) (¹)

*(Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Nepošteni uvjeti u
potrošačkim ugovorima – Područje primjene – Članak 1. stavak 2. – Izraz „obvezne [prisilne] zakonske ili
regulatorne odredbe” – Dispozitivne odredbe – Ugovor o kreditu izražen u stranoj valuti – Odredba o riziku
promjene tečaja)*

(2020/C 287/09)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Cluj

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: NG, OH

Tuženik: SC Banca Transilvania SA

Izreka

Članak 1. stavak 2. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, ali koja odražava pravilo koje se, u skladu s nacionalnim pravom, primjenjuje između ugovornih stranaka ako u tom pogledu nisu utvrđena nikakva drukčija rješenja, ne ulazi u područje primjene te direktive.

(¹) SL C 187, 3. 6. 2019.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona – Španjolska) – SL protiv Vueling Airlines SA

(Predmet C-86/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Montrealska konvencija – Članak 17. stavak 2. – Odgovornost zračnih prijevoznika u vezi s predanom prtljagom – Dokazani gubitak predane prtljage – Pravo na naknadu štete – Članak 22. stavak 2. – Ograničenje odgovornosti u slučaju uništenja, gubitka, štete ili kašnjenja prtljage – Nepostojanje informacija o izgubljenj prtljazi – Teret dokazivanja – Postupovna autonomija država članica – Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti)

(2020/C 287/10)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SL

Tuženik: Vueling Airlines SA

Izreka

1. Članak 17. stavak 2. Konvencije o ujednačavanju određenih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu, zaključene u Montrealu 28. svibnja 1999., koju je Europska zajednica potpisala 9. prosinca 1999., a koja je u njezino ime odobrena Odlukom Vijeća 2001/539/EZ od 5. travnja 2001., u vezi s člankom 22. stavkom 2. te konvencije, treba tumačiti na način da iznos koji je potonjom odredbom predviđen radi ograničenja odgovornosti zračnog prijevoznika, u slučaju uništenja, gubitka, štete ili kašnjenja predane prtljage koja nije bila predmetom posebne izjave interesa za isporuku u odredište, predstavlja gornju granicu odštete na koju predmetni putnik nema pravo ex lege i paušalno. Posljedično, na nacionalnom je sudu da u tom okviru odredi iznos odštete koji se duhuje tom putniku s obzirom na okolnosti slučaja.
2. Članak 17. stavak 2. Montrealske konvencije u vezi s njezinim člankom 22. stavkom 2. treba tumačiti na način da iznos odštete koja se treba isplatiti putniku čija je predana prtljaga, koja nije bila predmetom posebne izjave interesa za isporuku u odredište, uništena, izgubljena, oštećena ili kasni treba odrediti nacionalni sud u skladu s primjenjivim pravilima nacionalnog prava, osobito iz područja dokazivanja. Međutim, ta pravila ne smiju biti manje povoljna od onih kojima se uređuju slične unutarnje situacije, niti smiju biti oblikovana tako da je u praksi nemoguće ili pretjerano teško ostvarivati prava dodijeljena Montrealskom konvencijom.

⁽¹⁾ SL C 164, 13. 5. 2019.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Donex Shipping and Forwarding BV protiv Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-104/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička trgovinska politika – Damping – Antidampinška pristojba uvedena na uvoz željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine – Uredba (EZ) br. 91/2009 – Valjanost – Uredba (EZ) br. 384/96 – Članak 2. stavci 10. i 11. – Prava obrane)

(2020/C 287/11)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Donex Shipping and Forwarding BV

Tuženik: Staatssecretaris van Financiën

Izreka

Ispitivanjem prethodnih pitanja nije otkriveno postojanje ni jednog elementa koji bi mogao utjecati na valjanost Uredbe Vijeća (EZ) br. 91/2009 od 26. siječnja 2009. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine.

(¹) SL C 155, 6. 5. 2019.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – Poljska) – RL sp. z o.o. protiv J. M.

(Predmet C-199/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Borba protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama – Direktiva 2011/7/EU – Pojam „poslovna transakcija” – Pružanje usluga – Članak 2. točka 1. – Ugovor o zakupu – Periodična plaćanja – Vremenski raspored plaćanja koji predviđa plaćanje u obrocima – Članak 5. – Doseg)

(2020/C 287/12)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: RL sp. z o.o.

Tuženik: J. M.

Izreka

1. Članak 2. točku 1. Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama treba tumačiti na način da je ugovor čija se karakteristična činidba sastoji od ustupanja nekretnine na privremenu uporabu uz naknadu, poput ugovora o zakupu poslovnog prostora, poslovna transakcija koja dovodi do pružanja usluga u smislu te odredbe, pod uvjetom da je ta transakcija izvršena između poduzeća ili između poduzeća i javnih vlasti.
2. Kada je ugovor na određeno ili neodređeno vrijeme u kojem je ugovoreno periodično plaćanje u unaprijed određenim vremenskim razmacima, poput mjesečne zakupnine u okviru ugovora o zakupu poslovnog prostora, obuhvaćen materijalnim područjem primjene Direktive 2011/7 kao poslovna transakcija koja dovodi do pružanja usluga uz naknadu, u smislu članka 2. točke 1. te direktive, njezin članak 5. treba tumačiti na način da se, kako bi na temelju tog ugovora mogla nastati prava na kamate i naknadu iz članka 3. i članka 6. navedene direktive u slučaju da plaćanje nije izvršeno na vrijeme, ne mora nužno smatrati da se njime ugovara vremenski raspored plaćanja koji predviđa plaćanje u obrocima u smislu tog članka 5.

(¹) SL C 164, 13. 5. 2019.

**Presuda Suda (osmo vijeće) od 9. srpnja 2020. – George Haswani protiv Vijeća Europske unije i
Europske komisije**

(Predmet C-241/19 P) ⁽¹⁾

**(Žalba – Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja protiv Sirije – Mjere protiv
vodećih poslovnih osoba koje djeluju u Siriji – Popis osoba na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih
sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštavanje žaliteljevog imena – Tužba za poništenje i naknadu štete)**

(2020/C 287/13)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: George Haswani (zastupnik: G. Karouni, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Kyriakopoulou i M. V. Piessevaux, agenti), Europska komisija (zastupnici: u početku A. Bouquet, L. Baumgart i A. Tizzano, a zatim A. Bouquet i L. Baumgart, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Georgeu Haswaniju nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 187, 3. 6. 2019.

Presuda Suda (peto vijeće) od 9. srpnja 2020. – Europska komisija protiv Irske

(Predmet C-257/19) ⁽¹⁾

**(Povreda obveze države članice – Načela o istraživanju nesreća u području pomorskog prometa – Direktiva
2009/18/EZ – Članak 8. stavak 1. – Strane čiji bi interesi mogli biti u sukobu s dužnosti koja je povjerena
istražnom tijelu – Članovi istražnog tijela koji istodobno obavljaju druge zadaće – Neustanovljenje
neovisnog istražnog tijela)**

(2020/C 287/14)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: S. L. Kaléda i N. Yerrell, agenti)

Tuženik: Irska (zastupnici: M. Browne, G. Hodge i A. Joyce, agenti, uz asistenciju N. J. Traversa, SC, i B. Dohertya, BL)

Izreka

1. Time što nije ustanovila istražno tijelo koje je neovisno organizacijski, pravno i u donošenju odluka od svih strana čiji bi interesi mogli biti u sukobu s dužnosti koja mu je povjerena, Irska je povrijedila obveze koje ima na temelju članka 8. stavka 1. Direktive 2009/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o određivanju temeljnih načela o istraživanju nesreća u području pomorskog prometa i o izmjeni Direktive Vijeća 1999/35/EZ i Direktive 2002/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća.
2. Irskoj se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 206, 17. 6. 2019.

Presuda Suda (peto vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Constantin Film Verleih GmbH protiv YouTube LLC, Google Inc.

(Predmet C-264/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Autorsko pravo i srodna prava – Internetska videoplatforma – Učitavanje filma bez suglasnosti nositelja prava – Postupak zbog povrede prava intelektualnog vlasništva – Direktiva 2004/48/EZ – Članak 8. – Tužiteljevo pravo na informaciju – Članak 8. stavak 2. točka (a) – Pojam „adrese” – Adresa elektroničke pošte, IP adresa i telefonski broj – Isključenje)

(2020/C 287/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Constantin Film Verleih GmbH

Tuženici: YouTube LLC, Google Inc.

Izreka

Članak 8. stavak 2. točku (a) Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva treba tumačiti na način da se pojam „adrese” koji se u njemu nalazi, u slučaju korisnika koji je učitao datoteke kojima se povrijeđuje pravo intelektualnog vlasništva, ne odnosi na njegovu adresu elektroničke pošte, na njegov telefonski broj ni IP adresu korištenu za učitavanje tih datoteka ili IP adresu korištenu prilikom posljednjeg pristupa korisničkom računu.

⁽¹⁾ SL C 230, 8. 7. 2019.

Presuda Suda (treće vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden – Njemačka) – VQ protiv Land Hessen

(Predmet C-272/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 267. UFEU-a – Pojam „sud” – Zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Područje primjene – Članak 2. stavak 2. točka (a) – Pojam „djelatnost koja nije obuhvaćena područjem primjene prava Unije” – Članak 4. točka 7. – Pojam „voditelj obrade” – Odbor za predstavke parlamenta savezne zemlje države članice – Članak 15. – Pravo ispitanika na pristup)

(2020/C 287/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VQ

Tuženik: Land hessen

Izreka

Članak 4. točku 7. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) treba tumačiti na način da, s obzirom na to da odbor za predstavke parlamenta jedne savezne zemlje države članice sam ili s drugima određuje svrhe i sredstva obrade, taj odbor treba smatrati „voditeljem obrade” u smislu te odredbe, tako da je obrada osobnih podataka koju provodi takav odbor obuhvaćena područjem primjene te uredbe, osobito njezinim člankom 15.

(¹) SL C 187, 3. 6. 2019.

**Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Naturschutzbund Deutschland – Landesverband
Schleswig-Holstein e.V. protiv Kreis Nordfriesland**

(Predmet C-297/19) (¹)

*(Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Odgovornost za okoliš – Direktiva 2004/35/EZ – Treći
stavak druga alineja Priloga I. – Šteta koja se ne može svrstati u kategoriju „značajne štete” – Pojam
„uobičajeno gospodarenje područjem, kako je utvrđeno u evidenciji o staništu ili dokumentima o ciljevima
ili u skladu s načinom kako su to ranije obavljali vlasnici ili operateri” – Članak 2. točka 7. – Pojam
„profesionalna djelatnost” – Djelatnost koja se obavlja u javnom interesu na temelju zakonom propisanog
delegiranja – Uključenost ili neuključenost)*

(2020/C 287/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Naturschutzbund Deutschland – Landesverband Schleswig-Holstein e.V.

Tuženik: Kreis Nordfriesland

uz sudjelovanje: Deich- und Hauptsielverband Eiderstedt, Körperschaft des öffentlichen Rechts, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Izreka

1. Pojam „uobičajen[o] gospodarenj[e] tim područjem, kako je utvrđeno u evidenciji o staništu ili dokumentima o ciljevima ili u skladu s načinom kako su to ranije obavljali vlasnici ili operateri” iz trećeg stavka druge alineje Priloga I. Direktivi 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu treba shvatiti na način da obuhvaća, s jedne strane, sve upravne odnosno organizacijske mjere koje mogu utjecati na zaštićene vrste i prirodna staništa koji se nalaze na nekom području, kako proizlaze iz dokumenata o gospodarenju koje su države članice donijele na temelju Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore i Direktive 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica, i koji se po potrebi tumače s obzirom na sve odredbe nacionalnog prava kojima su potonje direktive prenesene odnosno, u nedostatku tih odredbi, one koje su u skladu s duhom i ciljem tih direktiva te, s druge strane, sve upravne odnosno organizacijske mjere koje se smatraju uobičajenima, općenito priznatima, utvrđenima i koje su vlasnici ili operateri provodili tijekom dovoljno dugog razdoblja do nastanka štete koja je tom mjerom nanесena zaštićenim vrstama i prirodnim staništima, pri čemu sve te mjere, osim toga, moraju biti u skladu s ciljevima Direktive 92/43 i Direktive 2009/147 te, osobito, s opće prihvaćenom poljoprivrednom praksom.

2. Članak 2. točku 7. Direktive 2004/35 treba tumačiti na način da pojam „profesionalna djelatnost” koji je u njemu definiran obuhvaća i djelatnosti koje se obavljaju u javnom interesu na temelju zakonom propisanog delegiranja.

(¹) SL C 230, 8. 7. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesgericht Klagenfurt – Austrija) – Verein für Konsumenteninformation protiv Volkswagen AG

(Predmet C-343/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Članak 7. točka 2. – Sudska nadležnost u stvarima povezanim s deliktima ili kvazideliktima – Mjesto u kojemu se dogodio štetni događaj – Mjesto nastanka štete – Manipulacija vrijednostima emisija ispušnih plinova od strane proizvođača automobila)

(2020/C 287/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Klagenfurt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Verein für Konsumenteninformation

Tuženik: Volkswagen AG

Izreka

Članak 7. točku 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da, kad je vozila, u jednoj državi članici, njihov proizvođač nezakonito opremio uređajem za manipulaciju vrijednostima emisija ispušnih plinova prije nego što su ona u drugoj državi članici stečena od treće osobe, mjesto nastanka štete nalazi se u potonjoj državi članici.

(¹) SL C 230, 8. 7. 2019.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – HF protiv Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

(Predmet C-374/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Ispravak odbitka – Izmjena prava na odbitak – Kapitalno dobro koje se istovremeno koristi za oporezovane i za izuzete transakcije – Prestanak djelatnosti koja otvara pravo na odbitak – Preostala i isključiva uporaba za izuzete transakcije)

(2020/C 287/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: HF

Tuženik: Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

Izreka

Članke 184., 185. i 187. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis prema kojem je porezni obveznik, koji je stekao pravo na odbitak – u idealnom dijelu – PDV-a koji se odnosi na izgradnju kavane dograđene uz dom za starije i nemoćne osobe kojim taj obveznik upravlja radi operacija izuzetih od PDV-a i koja je namijenjena za korištenje kako za oporezive tako i za izuzete transakcije, obvezan ispraviti prvotni odbitak PDV-a, kada u prostorijama te kavane prestane obavljati bilo kakve oporezive transakcije, ako je u tim prostorijama nastavio obavljati izuzete transakcije, te ih je na taj način prenamijenio samo za te transakcije.

(¹) SL C 288, 26. 8. 2019.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 9. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – „Unipack” AD protiv Direktor na Teritorialna direkcija „Dunavska” kam Agencija „Mitnici”, Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bugarija

(Predmet C-391/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Carinski zakonik Unije – Delegirana uredba (EU) 2015/2446 – Članak 172. stavak 2. – Odobrenje za primjenu postupka uporabe u posebne svrhe – Retroaktivni učinak – Pojam „izvanredne okolnosti” – Izmjena tarifne nomenklature – Prestanak važenja odluke o obvezujućim tarifnim informacijama)

(2020/C 287/20)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: „Unipack” AD

Druge stranke u kasacijskom postupku: Direktor na Teritorialna direkcija „Dunavska” kam Agencija „Mitnici”, Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bugarija

Izreka

Članak 172. stavak 2. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije treba tumačiti na način da se ne mogu smatrati „izvanrednim okolnostima” u smislu te odredbe – prilikom izdavanja, na temelju članka 254. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije, odobrenja s retroaktivnim učinkom za primjenu postupka uporabe u posebne svrhe, kako je predviđen potonjom odredbom – elementi kao što su prijevremeni prestanak važenja odluke o obvezujućim tarifnim informacijama kao posljedica izmjene kombinirane nomenklature, nereagiranje carinskih tijela u slučaju uvoza pod pogrešnom oznakom ili činjenica da je roba korištena u svrhu koja je izuzeta od antidampinške pristojbe.

(¹) SL C 280, 19. 8. 2019.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 30. travnja 2020. – Republika Cipar protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Papouis Dairies LTD, Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd, M. J. Dairies EOOD

(Spojeni predmeti C-608/18 P, C-609/18 P i C-767/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Ništavost žiga na koju se poziva podnositelj prigovora – Žalbe koje su postale bespredmetne – Obustava postupka)

(2020/C 287/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Republika Cipar (zastupnici: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, i V. Marsland, solicitor)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: D. Gája, H. O'Neill i D. Botis, agenti), Papouis Dairies LTD (zastupnik: N. Korogiannakis, *dikigoros*) Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (zastupnik: N. Korogiannakis, *dikigoros*), M. J. Dairies EOOD (zastupnik: D. Dimitrova, *advocat*)

Izreka

1. Postupak po žalbama se obustavlja.
2. Republici Cipar nalaže se snošenje troškova žalbenog postupka.

⁽¹⁾ SL C 93, 11. 3. 2019.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 28. svibnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Špecializovaný trestný súd – Slovačka) – kazneni postupak protiv UL, VM

(Predmet C-709/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda – Direktiva (EU) 2016/343 – Članci 3. i 4. – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 47. i 48. – Javno upućivanje na krivnju – Nacionalni sud – Donošenje rješenja u kojem se prihvata priznanje krivnje jednog od dvojice optuženika za kaznena djela navedena u optužnici – Razmatranje krivnje drugog optuženika koji je izjavio da se ne smatra krivim – Osuđujuća presuda istog suda koji je prihvatio priznanje krivnje)

(2020/C 287/22)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Špecializovaný trestný súd

Stranke glavnog kaznenog postupka

UL, VM

uz sudjelovanje: Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky

Izreka

Članak 3. i članak 4. stavak 1. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, u vezi s uvodnom izjavom 16. te direktive i člankom 47. drugim stavkom i člankom 48. Povelje Europske unije o temeljnim pravima moraju se tumačiti na način da im se ne protivi to da u okviru kaznenog postupka protiv dviju osoba nacionalni sud najprije, donošenjem rješenja, prihvati priznanje krivnje prve osobe za kaznena djela navedena u optužnici koja je navodno počinila zajedno s drugom osobom koja nije priznala krivnju i da potom odluči, nakon izvođenja dokaza koji se odnose na činjenice koje se stavljaju na teret toj drugoj osobi, o njezinoj krivnji, pod uvjetom, s jedne strane, da je navođenje druge osobe kao supočinitelja navodnih kaznenih djela nužno za utvrđivanje kaznene odgovornosti osobe koja je priznala krivnju i, s druge strane, da je tim rješenjem i/ili optužnicom na koju se ono odnosi jasno navedeno da krivnja te druge osobe nije zakonito utvrđena te da će biti predmet zasebnog izvođenja dokaza i zasebne presude.

(¹) SL C 44, 4. 2. 2019.

**Rješenje Suda (osmo vijeće) od 28. svibnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Amtsgericht Köln – Njemačka) – FZ protiv DER Touristik GmbH**

(Predmet C-153/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zračni prijevoz – Uredba (EZ)
br. 261/2004 – Članak 12. – Paket tura – Duže kašnjenje leta – Odšteta putnicima – Dodatna odšteta –
Pravo putnika na sniženje cijene putovanja)

(2020/C 287/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FZ

Tuženik: DER Touristik GmbH

Izreka

Članak 12. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da putnik, kojem je već dodijeljena odšteta na temelju članka 7. te uredbe, može ostvariti odštetu na temelju prava na sniženje cijene putovanja koje ima u odnosu na tour operatora, predviđenog pravom predmetne države članice, ako se ta potonja odšteta dodjeljuje za pojedinačnu štetu koja proizlazi iz jedne od situacija predviđenih člankom 1. stavkom 1. navedene uredbe, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 182, 27. 5. 2019.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 11. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna – Italija) – Telecom Italia SpA protiv Regione Sardegna

(Predmet C-338/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Državne potpore – Članak 108. UFEU-a – Uredba (EZ) br. 659/1999 – Povrat potpore na vlastitu inicijativu države članice – Uredba (EZ) br. 794/2004 – Primjenjiva kamatna stopa)

(2020/C 287/24)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Telecom Italia SpA

Tuženik: Regione Sardegna

Izreka

Kamatna stopa iz članka 9. stavaka 1. i 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 794/2004 od 21. travnja 2004. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu članka [108. UFEU-a], kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 271/2008 od 30. siječnja 2008., ne može se primijeniti ako nacionalno tijelo izvrši povrat državne potpore na vlastitu inicijativu.

⁽¹⁾ SL C 312, 16. 9. 2019.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 2. travnja 2020. – Talijanska Republika protiv Europske komisije, Francuske Republike i Mađarske

(Predmet C-390/19 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Članak 181. Poslovnika Suda – Europski fond za jamstva u poljoprivredi (EFJP) – Europski poljoprivredni fond za ruralni razvoj (EPFRR) – Sektor šećera – Troškovi isključeni iz financiranja Europske unije – Izdaci nastali za Talijansku Republiku – Žalba koja je djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana)

(2020/C 287/25)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju C. Colellija i M. F. Severija, državnih odvjetnika)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: D. Bianchi i B. Hofstätter, agenti), Francuska Republika, Mađarska

Izreka

1. Žalba se odbacuje kao djelomično očito nedopuštena i odbija kao djelomično očito neosnovana.

2. Talijanskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 230, 8. 7. 2019.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 29. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni protiv BT Italia SpA i dr.

(Predmet C-399/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Elektroničke komunikacijske mreže i usluge – Direktiva 2002/20/EZ – Članak 12. – Administrativne naknade propisane za poduzeća koja pružaju elektroničke komunikacijske usluge ili mreže – Administrativni troškovi državnog regulatornog tijela koji se mogu podmiriti iz naknade – Godišnji pregled administrativnih troškova i ukupan iznos naplaćenih naknada)

(2020/C 287/26)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Tuženici: BT Italia SpA, Basicel SpA, BT Enia Telecomunicazioni SpA, Telecom Italia SpA, Postepay SpA, anciennement PosteMobile SpA, Vodafone Italia SpA

Uz sudjelovanje: Telecom Italia SpA, Fastweb SpA, Wind Tre SpA, Sky Italia SpA, Vodafone Omnitel BV, Vodafone Italia SpA

Izreka

1. Članak 12. stavak 1. točku (a) Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju), kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., treba tumačiti na način da su troškovi koji mogu biti pokriveni naknadom određenom na temelju te odredbe poduzećima koja pružaju elektroničke komunikacijske usluge ili mreže, samo oni koji se odnose na tri kategorije aktivnosti državnog regulatornog tijela navedene u toj odredbi, uključujući zadaće u pogledu regulacije, nadzora, rješavanja sporova i određivanja sankcija, bez ograničavanja samo na troškove koji proizlaze iz aktivnosti ex ante regulacije tržišta.
2. Članak 12. stavak 2. Direktive 2002/20, kako je izmijenjena Direktivom 2009/140, treba tumačiti na način da mu se ne protivi propis države članice na temelju kojeg se, s jedne strane, godišnja bilanca predviđena tom odredbom objavljuje nakon završetka financijske godine u kojoj su naplaćene administrativne naknade i, s druge strane, odgovarajuća usklađivanja provode tijekom financijske godine koja ne slijedi odmah nakon one u kojoj su te naknade naplaćene.

(¹) SL C 312, 16. 9. 2019.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 6. svibnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Blumar SpA (C-415/19), Roberto Abate SpA (C-416/19), Commerciale Gicap SpA (C-417/19) protiv Agenzia delle Entrate

(Spojeni predmeti C-415/19 do C-417/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Potpore koje dodjeljuju države – Odluka Europske komisije kojom se program potpora proglašava spojivim s unutarnjim tržištem – Nacionalno zakonodavstvo koje isključuje mogućnost dodjele potpore u okviru odobrenog programa u slučaju nepoštovanja uvjeta koji nije predviđen Komisijinom odlukom)

(2020/C 287/27)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Blumar SpA (C-415/19), Roberto Abate SpA (C-416/19), Commerciale Gicap SpA (C-417/19)

Tuženik: Agenzia delle Entrate

Izreka

Članak 108. stavak 3. UFEU-a, Odluku Komisije C (2008) 380 od 25. siječnja 2008., „Državna potpora N 39/2007 – Italija – Porezni odbitak za nova ulaganja u područjima u nepovoljnom položaju”, i načelo proporcionalnosti treba tumačiti na način da im se ne protivi propis države članice na temelju kojeg je dodjela potpore u okviru tog programa potpora koji je uspostavila ta država članica i koji je odobren tom odlukom uvjetovana izjavom podnositelja zahtjeva prema kojoj on nije primio potpore koje je Europska komisija proglasila nezakonitima ili nespojivima, koje je propustio vratiti ili staviti na blokirani račun, čak i ako se od njega ne zahtijeva povrat i usprkos činjenici da navedena odluka izričito ne predviđa takav zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 328, 30. 9. 2019.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 2. travnja 2020. – International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) protiv Europske komisije

(Predmet C-553/19 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Članak 181. Poslovnika Suda – Usklađivanje zakonodavstava – Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih i srodnih proizvoda – Uspostava i rad sustava sljedivosti duhanskih proizvoda – Delegirana uredba i provedbeni akti – Tužba za poništenje – Dopuštenost – Članak 263. četvrti stavak UFEU-a – Nepostojanje izravnog utjecaja – Članak 256. stavak 1. drugi podstavak UFEU-a – Članak 58. prvi stavak Statuta Suda Europske unije – Članak 168. stavak 1. točka (d) i članak 169. stavak 2. Poslovnika Suda – Propust jasnog navođenja osporavanih točaka obrazloženja pobijane presude i posebnih pravnih argumenata u prilog žalbi – Argumentacija kojom se od Suda nastoji ishoditi samo preispitivanje argumenata iznesenih u prvostupanjskom postupku – Očito nedopuštena žalba)

(2020/C 287/28)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) (zastupnik: F. Scanvic, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: I. Rubene i C. Valero, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbacuje kao očito nedopuštena.
2. Društvu International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 357, 21. 10. 2019.

**Rješenje Suda (deseto vijeće) od 4. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Amtsgericht Kehl – Njemačka) – kazneni postupak protiv FU-a**

(Predmet C-554/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Uredba (EU) 2016/399 – Zakonik o schengenskim granicama – Članci 22. i 23. – Ukidanje kontrola na unutarnjim granicama schengenskog prostora – Kontrole unutar državnog područja države članice – Mjere koje imaju učinak istovjetan graničnoj kontroli – Provjere identiteta u blizini unutarnje granice schengenskog prostora – Mogućnost provjere identiteta predmetne osobe, neovisno o njezinu ponašanju i specifičnim okolnostima – Nacionalno pravo koje se odnosi na intenzitet, učestalost i selektivnost kontrola)

(2020/C 287/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Kehl

Stranka glavnog kaznenog postupka

FU

Uz sudjelovanje: Staatsanwaltschaft Offenburg

Izreka

Članak 67. stavak 2. UFEU-a i članke 22. i 23. Uredbe (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis kojim se policijskim tijelima odnosno države članice dodjeljuje ovlast provjere, u području do 30 km od kopnene granice te države članice s drugim državama schengenskog prostora, identiteta bilo koje osobe, neovisno o njezinu ponašanju i specifičnim okolnostima, s ciljem sprečavanja ili zaustavljanja nezakonitog ulaska ili boravka na državnom području te države članice ili sprečavanja određenih kažnjivih djela usmjerenih protiv sigurnosti granice, ako je ta ovlast uređena dovoljno određenim pojašnjenjima i ograničenjima koja se odnose na intenzitet, učestalost i selektivnost provedenih kontrola, čime se osigurava da provedba te ovlasti u praksi ne može biti istovjetna graničnim kontrolama, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 357, 21. 10. 2019.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 30. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Ge.Fi.L. – Gestione Fiscalità Locale SpA protiv Regione Campania

(Predmet C-618/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Javna nabava – Direktiva 2014/24/EU – Članak 12. stavak 4. – Dodjela ugovora o javnoj nabavi negospodarskom javnom tijelu bez provođenja nadmetanja – Javna nabava usluga vezanih za upravljanje porezom na motorna vozila – Isključenje vezano za ugovore koji se odnose na suradnju javnih tijela – Uvjeti)

(2020/C 287/30)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Ge.Fi.L. – Gestione Fiscalità Locale SpA

Druga stranka u žalbenom postupku: Regione Campania

uz sudjelovanje: ACI – Automobile Club d'Italia, ACI Informatica SpA, ACI di Napoli, ACI di Avellino, ACI di Benevento, ACI di Caserta, ACI di Salerno

Izreka

Članak 12. stavak 4. Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba koja omogućuje izravnu dodjelu, bez provođenja postupka javne nabave, ugovora o javnoj nabavi usluga vezanih za upravljanje porezom na motorna vozila negospodarskom javnom tijelu zaduženom za upravljanje javnim registrom automobila.

⁽¹⁾ SL C 413, 9. 12. 2019.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 6. svibnja 2020. – Csanád Szegedi protiv Europskog parlamenta

(Predmet C-628/19 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Europski parlament – Zakonodavstvo koje se odnosi na troškove i naknade zastupnika u Europskom parlamentu – Naknada za parlamentarnu pomoć – Povrat neosnovano isplaćenih iznosa)

(2020/C 287/31)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Žalitelj: Csanád Szegedi (zastupnik: K. Bodó, ügyvéd)

Druga stranka u žalbenom postupku: Europski parlament (zastupnici: S. Seyr i Z. Nagy, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija kao očito neosnovana.

2. Csanádu Szegediju nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 372, 4. 11. 2019.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 25. svibnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Central Administrativo Norte – Portugal) – Resopre – Sociedade Revendedora de Aparelhos de Precisão SA protiv Município de Peso da Régua

(Predmet C-643/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Direktiva 2014/24/EU – Javna nabava – Direktiva 2014/23/EU – Koncesije za usluge – Nepostojanje činjeničnih i pravnih elemenata koji omogućuju davanje korisnog odgovora na prethodno pitanje – Nedopuštenost)

(2020/C 287/32)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Central Administrativo Norte

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Resopre – Sociedade Revendedora de Aparelhos de Precisão SA

Tuženik: Município de Peso da Régua

uz sudjelovanje: Datarede – Sistemas de Dados e Comunicações SA, Alexandre Barbosa Borges SA, Fernando L. Gaspar – Sinalização e Equipamentos Rodoviários SA

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 26. srpnja 2019. uputio Tribunal Central Administrativo Norte (Središnji upravni sud Sjever, Portugal) očito je nedopušten.

(¹) SL C 399, 25. 11. 2019.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 22. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Watford Employment Tribunal – Ujedinjena Kraljevina) – B protiv Yodel Delivery Network Ltd

(Predmet C-692/19) (¹)

(Prethodno pitanje – Članak 99. Poslovnika Suda – Direktiva 2003/88/EZ – Organizacija radnog vremena – Pojam „radnik” – Poduzeće za dostavu paketa – Kvalifikacija dostavljača zaposlenih na temelju ugovora o pružanju usluga – Dostavljačeva mogućnost zaposlenja podugovaratelja i istodobnog pružanja sličnih usluga trećim osobama)

(2020/C 287/33)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Watford Employment Tribunal

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: B

Tuženik: Yodel Delivery Network Ltd

Izreka

Direktivu 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena treba tumačiti na način da joj se protivni to da zaposlenika kojega je zaposlio navodni poslodavac na temelju ugovora o pružanju usluga u kojem se određuje da se on, neovisni poduzetnik, treba smatrati „radnikom” u smislu te direktive, ako može:

- angažirati podugovaratelje ili zamjene za izvršenje usluga za čije je pružanje zaposlen;
- prihvatiti ili odbiti prihvatiti različite zadatke koje mu je ponudio navodni poslodavac, odnosno jednostrano odrediti njihov najveći broj;
- pružati svoje usluge bilo kojoj trećoj osobi, uključujući izravne konkurente navodnog poslodavca, i
- sam odrediti svoje radno vrijeme unutar određenih parametara, te organizirati svoje vrijeme sukladno osobnim potrebama, a ne isključivo u skladu s interesima navodnog poslodavca,

ako, s jedne strane, neovisnost te osobe nije fiktivna i, s druge strane, nije moguće dokazati vezu podređenosti između navedene osobe i njezinog navodnog poslodavca. Međutim, na sudu koji je uputio zahtjev je da, uzimajući u obzir sve relevantne elemente koji se odnose na tu osobu, kao i gospodarsku djelatnost koju obavlja, odredi njezin profesionalni status s obzirom na Direktivu 2003/88.

(¹) SL C 423, 16. 12. 2019.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 30. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd protiv Agenzia delle Entrate

(Predmet C-723/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Najam nekretnina u trajanju manjem od 30 dana – Internetski portal za posredovanje u prometu nekretninama – Očita nedopuštenost)

(2020/C 287/34)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd

Druga stranka u postupku: Agenzia delle Entrate

uz sudjelovanje: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Federazione delle Associazioni Italiane Alberghi e Turismo (Federalberghi), Renting Services Group s.r.l.s., Coordinamento delle Associazioni e dei Comitati di Tutela dell'Ambiente e dei Diritti degli Utenti e dei Consumatori (Codacons),

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 11. srpnja 2019. uputio Consiglio di Stato (Državno vijeće, Italija) očito je nedopušten.

(¹) SL C 432, 23. 12. 2019.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 29. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Ramada Storax SA protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-756/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članci 90. i 273. – Oporezivi iznos – Smanjenje – Neplaćanje – Insolventnost dužnika s domicilom izvan zemlje – Odluka koju je donio sud druge države članice kojom se potvrđuje nenaplativost zahtijevanih tražbina – Načela porezne neutralnosti i proporcionalnosti)

(2020/C 287/35)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ramada Storax SA

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izreka

Članke 90. i 273. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da im se protivi propis države članice na temelju kojeg se poreznom obvezniku po završetku stečajnog postupka uskraćuje pravo na smanjenje plaćenog poreza na dodanu vrijednost za tražbine koje se smatraju nenaplativima kada je nenaplativost predmetnih tražbina utvrdio sud druge države članice na temelju prava koje je na snazi u potonjoj državi.

(¹) SL C 19, 20. 1. 2020.

Rješenje Suda (četvrto vijeće) od 10. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Portugal) – QE, RD protiv SATA Internacional – Serviços de Transportes Aéreos SA

(Predmet C-766/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Očita nedopuštenost – Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Članak 5. stavak 3. – Odsteta putnicima u slučaju uskraćenog ukraja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta – Doseg – Oslobođenje od obveze isplate odštete – Pojam „izvanredne okolnosti” – Opći kvar sustava opskrbe gorivom u zračnoj luci)

(2020/C 287/36)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: QE, RD

Tuženik: SATA Internacional – Serviços de Transportes Aéreos SA

Uz sudjelovanje: ANA – Aeroportos de Portugal SA

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 8. srpnja 2019. uputio Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Sud sudskog okruga Azori, Portugal) očito je nedopušten.

(¹) SL C 19, 20. 1. 2020.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 2. srpnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Okresný súd Poprad – Slovačka) – IM protiv Sting Reality s.r.o.

(Predmet C-853/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda – Zaštita potrošača – Direktiva 2005/29/EZ – Nepoštena poslovna praksa poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču – Članci 8. i 9. – Agresivna poslovna praksa – Direktiva 93/13/EEZ – Nepošteni uvjeti u potrošačkim ugovorima – Ugovorna odredba o kojoj su se vodili pojedinačni pregovori – Ovlasti nacionalnog suda)

(2020/C 287/37)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Okresný súd Poprad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IM

Tuženik: Sting Reality s.r.o.

Izreka

1. Članke 8. i 9. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, treba tumačiti na način da kvalifikacija poslovne prakse kao agresivne, u smislu tih odredaba, zahtijeva provođenje konkretne i posebne procjene, u svjetlu kriterija koji su navedeni u tim odredbama i svih okolnosti koje karakteriziraju tu praksu. U slučaju da je ugovor zaključila starija osoba, koja pati od ozbiljnog hendikepa i ima ograničene prihode koji joj ne omogućuju vraćanje nagomilanih dugova, okolnost da je na temelju tako sklopljenog ugovora bilo moguće zaobići nacionalnih odredaba o zaštiti potrošača upućuje na to da je dotični trgovac svjesno namjeravao iskoristiti određenu težinu situacije u kojoj se navedena osoba našla kako bi utjecao na njezinu odluku, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da ocijeni.
2. Članak 3. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da je nacionalni sud koji odlučuje o zahtjevu za ispitivanje nepoštenosti odredbi ugovora sklopljenog između potrošača i trgovca dužan, ako potonji, usprkos u tom smislu upućenom zahtjevu, odbije dostaviti tom sudu slične ugovore koje je sklopio s drugim potrošačima, provesti nacionalna postupovna pravila koja su mu na raspolaganju kako bi se utvrdilo je li se o odredbama takvog ugovora pojedinačno pregovaralo.

3. Treće pitanje koje je uputio Okresný súd Poprad (Općinski sud u Popradu, Slovačka) očito je nedopušteno.

(¹) SL C 36, 3. 2. 2020.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 28. svibnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia – Italija) – MC protiv Ufficio territoriale del governo (U.T.G.) – Prefettura di Foggia

(Predmet C-17/20) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika suda – Očita nedopuštenost – Opća načela prava Europske unije – Pravo na dobru upravu – Pravo obrane – Pravo na saslušanje – Akt koji je donijela prefektura radi zabrane aktivnosti zbog navodne umiješanosti mafije – Zakonodavstvo koje ne predviđa kontradiktorni upravni postupak)

(2020/C 287/38)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: MC

Tuženik: Ufficio territoriale del governo (U.T.G.) – Prefettura di Foggia

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je Tribunale amministrativo regionale per la Puglia (okružni upravni sud u Apuliji, Italija) podnio odlukom od 27. studenoga 2019. očito je nedopušten.

(¹) SL C 161, 11. 5. 2020.

Žalba koju je 29. srpnja 2019. podnio GMP-Orphan (GMPO) protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 16. svibnja 2019. u predmetu T-733/17, GMPO protiv Komisije

(Predmet C-575/19 P)

(2020/C 287/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: GMP-Orphan (GMPO) (zastupnik: J. Mulryne, L. Tsang, Solicitors, C. Schoonderbeek, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Rješenjem od 11. lipnja 2020. Sud (deveto vijeće) je odlučio da žalbu treba odbaciti kao očito nedopuštenu i naložio je društvu GMP-Orphan SA da snosi svoje troškove.

Žalba koju je 10. listopada 2019. podnio Jorge Minguel Rosellò protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 9. rujna 2019. u predmetu T-524/19

(Predmet C-747/19 P)

(2020/C 287/40)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Jorge Minguel Rosellò (zastupnici: V. Falcucci, odvjetnik, G. Bonavita, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Talijanska Republika

Rješenjem od 29. travnja 2020. Sud (šesto vijeće) proglasio je žalbu djelomično očito neosnovanom i djelomično očito bespredmetnom.

Žalba koju je 4. veljače 2020. podnijela Billa AG protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 4. prosinca 2019. u predmetu T-524/18, Billa AG protiv EUIPO-a

(Predmet C-61/20 P)

(2020/C 287/41)

Jezik postupka: engleski

Rješenjem od 28. svibnja 2020. Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) je odlučio da žalba nije dopuštena i naložio društvu Billa AG da snosi svoje troškove.

Žalba koju je 28. travnja 2020. podnio Fabryki Mebli „Forte” S.A. protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 27. veljače 2020. u predmetu T-159/19, Bog-Fran protiv EUIPO-a – Fabryki Mebli „Forte”

(Predmet C-183/20 P)

(2020/C 287/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Fabryki Mebli „Forte” S.A. (zastupnik: H. Basiński, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Bog-Fran sp. z o.o. sp.k

Rješenjem od 16. srpnja 2020., Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) odlučio je da žalba nije dopuštena, te je naložio društvu Fabryki Mebli „Forte” S.A. da snosi vlastite troškove.

Žalba koju je 6. svibnja 2020. podnio Dekoback GmbH protiv presude Općeg suda (deseto vijeće) od 5. ožujka 2020. u predmetu T-80/19, Dekoback GmbH protiv EUIPO-a

(Predmet C-193/20 P)

(2020/C 287/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Dekoback GmbH (zastupnik: V. von Moers, Rechtsanwalt)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Rješenjem od 9. srpnja 2020. Sud (potpredsjednik) odlučio je da žalbu treba odbaciti kao nedopuštenu te je naložio društvu Dekoback GmbH da snosi svoje troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. lipnja 2020. uputio Verwaltungsgericht Berlin (Njemačka) – Aurubis AG protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-271/20)

(2020/C 287/44)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Aurubis AG

Tuženik: Savezna Republika Njemačka, koju zastupa Umweltbundesamt

Prethodna pitanja

1. Jesu li uvjeti u skladu s člankom 3. točkom (d) Odluke Komisije 2011/278/EU ⁽¹⁾ za besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju potpostrojenja s referentnom vrijednosti za gorivo ispunjeni ako se u postrojenju za proizvodnju obojenih kovina u skladu s Prilogom I. Direktivi 2003/87/EZ u peći za taljenje u lebdećem stanju za proizvodnju primarnog bakra upotrebljava koncentrat bakra koji sadržava sumpor i ako se toplina koja nije mjerljiva i koja je potrebna za taljenje bakrene rude koja se nalazi u koncentratu u biti proizvodi oksidacijom sumpora sadržanog u koncentratu, pri čemu se koncentrat bakra upotrebljava i kao sirovina i kao gorivi materijal za proizvodnju topline?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

mogu li se prava na višestruku dodjelu besplatnih emisijskih jedinica za treće razdoblje trgovanja nakon završetka tog razdoblja trgovanja ostvariti emisijskim jedinicama iz četvrtog razdoblja trgovanja ako se postojanje takvog prava na dodjelu sudski utvrđuje tek nakon isteka trećeg razdoblja trgovanja ili pak sa završetkom trećeg razdoblja trgovanja prava na dodjelu koja još nisu ostvarena prestaju?

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2011., L 130, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 257.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. lipnja 2020. uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska) – ZN protiv Generalno konsulatstvo (Generalni konzulat) Republike Bugarske u gradu Valenciji u Kraljevini Španjolskoj

(Predmet C-280/20)

(2020/C 287/45)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rajonen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ZN

Tuženik: Generalno konsultstvo (Generalni konzulat) Republike Bugarske u gradu Valenciji u Kraljevini Španjolskoj

Prethodno pitanje

Treba li članak 5. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 ⁽¹⁾ u vezi s njezinom uvodnom izjavom 3. tumačiti na način da Uredbu treba primijeniti prilikom određivanja međunarodne nadležnosti sudova države članice za spor između radnika iz te države članice i konzularne službe te države članice na državnom području druge države članice ili te odredbe treba tumačiti na način da na takav spor treba primijeniti nacionalne odredbe o nadležnosti države članice čije državljanstvo imaju obje stranke?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. lipnja 2020. uputio Spetsializiran nakazatelen sad
(Bugarska) – kazneni postupak protiv ZX**

(Predmet C-282/20)

(2020/C 287/46)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Spetsializiran nakazatelen sad

Stranke glavnog postupka

ZX

Prethodna pitanja

Je li nacionalna zakonska odredba, odnosno članak 248. stavak 3. Zakonika o kaznenom postupku Republike Bugarske, u skladu s kojom se nakon završetka prvog ročišta u kaznenom postupku (pripremno ročište) ne predviđa nikakvo postupovno pravilo na temelju kojeg se mogu otkloniti sadržajna nejasnoća i nepotpunost optužnice koje dovode do povrede prava optuženika na informiranje o optužbama, u skladu s člankom 6. stavkom 3. Direktive 2012/13 ⁽¹⁾ i člankom 47. Povelje?

Ako je odgovor na to pitanje niječan: je li tumačenje nacionalnih odredbi o izmjeni optužnice koja državnom odvjetniku dopušta da na dan rasprave otkloni tu sadržajnu nejasnoću i nepotpunost optužnice na način da se stvarno i učinkovito uzme u obzir optuženikovo pravo na informiranje o optužbama u skladu s prethodno navedenim odredbama kao i s člankom 47. Povelje ili je izuzimanje iz primjene nacionalne zabrane prekida sudskog postupka i vraćanja predmeta državnom odvjetniku radi sastavljanja nove optužnice u skladu s prethodno navedenim odredbama?

⁽¹⁾ Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku (SL 2012., L 142, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 48.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. lipnja 2020. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) – GC,
WG protiv Soci  t   Air France SA**

(Predmet C-286/20)

(2020/C 287/47)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: GC, WG

Tuženik: Soci  t   Air France SA

Ovaj je predmet rješenjem predsjednika Suda od 15. srpnja 2020. brisan iz upisnika Suda.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2020. uputio Landgericht K  ln (Njemačka) – XQ protiv
Deutsche Lufthansa AG**

(Predmet C-291/20)

(2020/C 287/48)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht K  ln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XQ

Tuženik: Deutsche Lufthansa AG

Prethodno pitanje

Je li u slučaju štrajka koji je organizirao sindikat vlastitih zaposlenika zračnog prijevoznika riječ o izvanrednoj okolnosti u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾?

Ovaj je predmet rješenjem Suda od 30. srpnja 2020. brisan iz upisnika Suda.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2020. uputio Landgericht K  ln (Njemačka) – KS protiv
Deutsche Lufthansa AG**

(Predmet C-292/20)

(2020/C 287/49)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht K  ln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: KS

Tuženik: Deutsche Lufthansa AG

Prethodno pitanje

Je li u slučaju štrajka koji je organizirao sindikat vlastitih zaposlenika zračnog prijevoznika riječ o izvanrednoj okolnosti u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾?

Ovaj je predmet riješenjem Suda od 30. srpnja 2020. brisan iz upisnika Suda.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 25. lipnja 2020. – Off-White protiv EUIPO-a (OFF-WHITE)

(Predmet T-133/19) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije OFF-WHITE – Djelomično odbijanje prijave za registraciju – Apsolutni razlozi za odbijanje – Opisni karakter – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Naziv boje – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2020/C 287/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Off-White LLC (Springfield, Illinois, Sjedinjene Američke države) (zastupnik: M. Decker, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Crawcour, J. Crespo Carrillo i H. O'Neill, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. prosinca 2018. (predmet R-580/2018-2), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka OFF-WHITE kao žiga Europske unije.

Izreka

- Odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 14. prosinca 2018. (predmet R-580/2018-2) poništava se u dijelu u kojem se njome odbija prijava za registraciju kao žiga Europske unije figurativnog znaka OFF-WHITE za proizvode iz razreda 9. i 20., u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova, od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, kao i za „satove, zidne satove, kronometrijske uređaje i instrumente; remene za ručne satove, kutije za satove, kovčežice za nakit” i za „drago kamenje, poludrago kamenje” iz razreda 14.
- EUIPO će snositi vlastite troškove kao i troškove društva Off-White LLC, uključujući nužne troškove koje je potonje društvo imalo u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a.

⁽¹⁾ SL C 139, 15. 4. 2019.

Rješenje Općeg suda od 11. lipnja 2020. – Perfect Bar protiv EUIPO-a (PERFECT BAR)

(Predmet T-553/19) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje – Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije PERFECT BAR – Apsolutni razlozi za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Odluka donesena nakon što je Opći sud poništio raniju odluku – Članak 72. stavak 6. Uredbe 2017/1001 – Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)

(2020/C 287/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Perfect Bar LLC (San Diego, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: F. Miazetto, J. L. Gracia Albero, R. Seoane Lacayo i E. Cebollero González, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Capostagno, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. svibnja 2019. (predmet R 371/2019-5), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka PERFECT BAR kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija kao očito potpuno pravno neosnovana.
2. Društvu Perfect Bar LLC nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 337, 7. 10. 2019.

Rješenje Općeg suda od 10. lipnja 2020. – Golden Omega protiv Komisije

(Predmet T-846/19) (¹)

(„Tužba za poništenje – Carinska unija – Zajednička carinska tarifa – Tarifna nomenklatura – Razvrstavanje u kombiniranu nomenklaturu – Regulatorni akt koji podrazumijeva provedbene mjere – Nepostojanje osobnog utjecaja – Nedopuštenost”)

(2020/C 287/52)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Golden Omega, SA (Santiago, Čile) (zastupnik: S. Moolenaar, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: W. Roels i M. Salyková, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2019/1661 od 24. rujna 2019. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu (SL 2019., L 251, str. 1.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Društvu Golden Omega, SA, nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 61, 24. 2. 2020.

Tužba podnesena 2. lipnja 2020. – Danska protiv Komisije

(Predmet T-364/20)

(2020/C 287/53)

Jezik postupka: danski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Danska (zastupnici: J. Nymann-Lindegren i M. Wolff, u svojstvu agenata, i R. Holdgaard i J. Pinborg, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 2. Odluke Europske komisije od 20. ožujka 2020. o državnoj potpori SA.39078 – 2019/C (ex 2014/N) koju je Danska provela u korist društva Femern A/S, u dijelu u kojem se njome utvrđuje da „su mjere koje se sastoje od dokapitalizacije i kombinacije državnih zajmova i državnih jamstava u korist društva Femern A/S, koje je Danska barem djelomično nezakonito provela, državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije”;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno utvrdila da je financiranje društva Femern A/S državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

Taj se prvi tužbeni razlog sastoji od četiri dijela.

Tužitelj, kao prvo, tvrdi da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kad je u točkama 190. do 194. pobijane odluke utvrdila da se djelatnosti društva Femern A/S ne mogu smatrati izvršavanjem javnih ovlasti. U tom pogledu, tužitelj tvrdi:

- da je metodologija koju je Komisija primijenila u točkama 190. do 194. da bi ocijenila mogu li se djelatnosti društva Femern A/S smatrati izvršavanjem javnih ovlasti protivna članku 107. stavku 1. UFEU-a;
- da je, prilikom ocjene mogu li se djelatnosti društva Femern A/S smatrati izvršavanjem javnih ovlasti te jesu li zbog toga iz neobuhvaćene područjem primjene pravila EU-a o državnim potporama i tržišnom natjecanju, Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava pridavši značaj tome postoje li privatni gospodarski subjekti čije bi se djelatnosti mogle smatrati alternativom onima društva Femern A/S i koji za sebe smatraju da su u tržišnom natjecanju s djelatnostima društva Femern; i
- da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kad je konkretno utvrdila da se djelatnosti društva Femern A/S koje se odnose na planiranje i izgradnju prijelaza između dvije obale, te upravljanje njome, ne mogu smatrati izvršavanjem javnih ovlasti.

Tužitelj tvrdi, kao drugo, da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kad je u točki 193. pobijane odluke utvrdila da društvo Femern A/S nudi prijevoznike usluge na tržištu u natjecanju s drugima.

Tužitelj tvrdi, kao treće, da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kad je u točkama 192. do 194. pobijane odluke utvrdila da je društvo Femern A/S „gospodarski subjekt” koji se vodi „ekonomskom logikom” i komercijalno iskorištava” čvrsti prijelaz.

Tužitelj tvrdi, kao četvrto, da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kad je u točkama 223. do 240. pobijane odluke utvrdila da se financiranjem društva Femern A/S može narušiti tržišno natjecanje i utjecati na trgovinu među državama članicama.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kad je utvrdila da društvo Femern A/S izvršava gospodarsku djelatnost u tržišnom natjecanju s drugima prije nego što se čvrsti prijelaz počinje koristiti.

U prilog ovom tužbenom razlogu tužitelj ističe da je Komisija počinila pogrešku kad je u točki 198. pobijane odluke utvrdila da je financiranje društva Femern A/S državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a čak i nakon početka izgradnje.

Tužba podnesena 7. srpnja 2020. – Sony Interactive Entertainment Europe protiv EUIPO-a – Huawei Technologies (GT8)**(Predmet T-420/20)**

(2020/C 287/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: S. Malynicz, QC i M. Maier, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije GT8 – prijava za registraciju br. 14 738 281

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. travnja 2020. u predmetu R 1611/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer nije posebno definirana relevantna javnost;
- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer u obzir nisu uzeti dokazi o vjerojatnoj percepciji relevantne javnosti ranijeg žiga Europske unije;
- Neuzimanje u obzir ostalih elemenata prigovora u vezi sa spomenutim člankom 8. stavkom 1. točkom (b) i člankom 8. stavkom 5.;
- Neprijemljena nacionalnih pravila u skladu s člankom 8. stavkom 4. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 8. stavka 4. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer nisu uzeti u obzir drugi elementi prava o zavaravajućem označivanju.

Tužba podnesena 7. srpnja 2020. – Sony Interactive Entertainment Europe protiv EUIPO-a – Huawei Technologies (GT3)

(Predmet T-421/20)

(2020/C 287/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: S. Malynicz; QC i M. Maier, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije GT3 – prijava za registraciju br. 14 738 264

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. travnja 2020. u predmetu R 1609/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer nije posebno definirana relevantna javnost;
- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer u obzir nisu uzeti dokazi o vjerojatnoj percepciji relevantne javnosti ranijeg žiga Europske unije;
- neuzimanje u obzir ostalih elemenata prigovora u vezi sa spomenutim člankom 8. stavkom 1. točkom (b) i člankom 8. stavkom 5.;
- neprimjena nacionalnih pravila prema članku 8. stavku 4 Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 8. stavka 4. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer nisu uzeti u obzir drugi elementi propisâ o zavaravajućem označivanju.

Tužba podnesena 7. srpnja 2020. – Sony Interactive Entertainment Europe protiv EUIPO-a – Huawei Technologies (GT5)**(Predmet T-442/20)**

(2020/C 287/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: S. Malynicz, QC i M. Maier, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije GT5 – prijava za registraciju br. 14 738 272

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. travnja 2020. u predmetu R 1600/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer nije posebno definirana relevantna javnost;
- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer u obzir nisu uzeti dokazi o vjerojatnoj percepciji relevantne javnosti ranijeg žiga Europske unije;
- Neuzimanje u obzir ostalih elemenata prigovora u vezi sa spomenutim člankom 8. stavkom 1. točkom (b) i člankom 8. stavkom 5.;
- Neprijemljena nacionalnih pravila u skladu s člankom 8. stavkom 4. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 8. stavka 4. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer nisu uzeti u obzir drugi elementi prava o zavaravajućem označivanju.

Tužba podnesena 7. srpnja 2020. – Sony Interactive Entertainment Europe protiv EUIPO-a – Huawei Technologies (GT9)

(Predmet T-423/20)

(2020/C 287/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: S. Malynicz, QC i M. Maier, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije GT9 – prijava za registraciju br. 14 738 298

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. travnja 2020. u predmetu R 1610/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer nije posebno definirana relevantna javnost;
- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer u obzir nisu uzeti dokazi o vjerojatnoj percepciji relevantne javnosti ranijeg žiga Europske unije;
- Neuzimanje u obzir ostalih elemenata prigovora u vezi sa spomenutim člankom 8. stavkom 1. točkom (b) i člankom 8. stavkom 5.;
- Neprijemljena nacionalnih pravila prema članku 8. stavku 4 Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 8. stavka 4. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća jer nisu uzeti u obzir drugi elementi propisâ o zavaravajućem označivanju.

Tužba podnesena 9. srpnja 2020. – Włodarczyk protiv EUIPO-a – Ave Investment (dziandruk)**(Predmet T-434/20)**

(2020/C 287/58)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: poljski***Stranke***Tužitelj:* Piotr Włodarczyk (Pabianice, Poljska) (zastupnik: M. Bohaczewski, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Ave Investment sp. z o.o. (Pabianice, Polska)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* druga stranka pred žalbenim vijećem*Predmetni sporni žig:* crveno-sivi figurativni žig Europske unije „dziandruk” – žig Europske unije br. 15 742 091*Postupak pred EUIPO-om:* postupak za proglašavanje ništavosti*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. svibnja 2020. u predmetu R 2192/2019-4**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- EUIPO-u naloži snošenje troškova postupka pred Općim sudom, Odjelom za poništaje i žalbenim vijećem EUIPO-a;
- podredno, naloži društvu Ave Investment snošenje troškova postupka pred Općim sudom, Odjelom za poništaje i žalbenim vijećem EUIPO-a.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 15. srpnja 2020. – Facebook Ireland protiv Komisije**(Predmet T-451/20)**

(2020/C 287/59)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Facebook Ireland Ltd (Dublin, Irska) (zastupnici: D. Jowell, QC, D. Bailey, *barrister*, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, *solicitors* i T. Oeyen, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Komisijinu odluku C (2020) 3011 *final* od 4. svibnja 2020. priopćenu tužitelju 5. svibnja 2020., donesenu na temelju članka 18. stavka 3. Uredbe Vijeća br. 1/2003 tijekom istrage u predmetu AT.40628 – Prakse Facebooka u vezi s podacima;
- podredno: (i) djelomično poništi članak 1. pobijane odluke u dijelu u kojem se njome nezakonito zahtijevaju unutarnji dokumenti koji nisu relevantni za istragu; i/ili (ii) djelomično poništi članak 1. pobijane odluke kako bi neovisni pravnici kvalificirani u EU-u mogli ručno pregledati dokumente obuhvaćene pobijanom odlukom i isključili podnošenje dokumenata koji su očito nerelevantni za istragu i/ili osobne dokumente; i/ili (iii) djelomično poništi članak 1. pobijane odluke u dijelu u kojem se njome nezakonito zahtijeva podnošenje nerelevantnih dokumenata koji su osobne i/ili privatne prirode;
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da u pobijanoj odluci nije dovoljno jasno i dosljedno naveden predmet Komisijine istrage, protivno zahtjevima članka 18. stavka 3. Uredbe br. 1/2003, članka 296. Ugovora o funkcioniranju Europske unije te protivno načelu pravne sigurnosti, te kršenjem Facebookovih prava obrane i prava na dobru upravu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se pobijanom odlukom, s obzirom na to da se njome zahtijeva podnošenje dokumenata od kojih je većina potpuno nerelevantna i/ili osobne prirode, krši načelo nužnosti koje se odražava u članku 18. stavku 3. Uredbe br. 1/2003 i/ili krše Facebookova prava obrane i/ili da to predstavlja zlorabu ovlasti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se pobijanom odlukom, zbog toga što se njome zahtijeva podnošenje toliko potpuno nerelevantnih i osobnih dokumenata (na primjer: prepiska o zdravstvenom stanju djelatnika i njihovih obitelji; prepiska tijekom žalovanja; dokumenti koji se odnose na osobne oporuke, skrbništvo, brigu o djeci i osobne financijske investicije, prijave za posao i preporuke, unutarnji postupci ocjenjivanja, i dokumenti kojima se procjenjuje opasnost za Facebookove zgrade i osoblje), krši temeljno pravo na privatnost, načelo proporcionalnosti i temeljno pravo na dobru upravu. Prema tome, pobijanom odlukom krši se temeljno pravo na privatnost, zaštićeno člankom 7. Povelje o temeljnim pravima. Pobijanom se odlukom također krši načelo proporcionalnosti jer je preširokog opsega i nedovoljno je usmjerena na predmet Komisijine istrage.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se u pobijanoj odluci ne objašnjava zašto njene ključne riječi za pretraživanje samo prepoznaju dokumente koji su potrebni i relevantni za Komisijinu istragu odnosno ne objašnjava se zašto nije dopušteno da vanjski pravnici koji su kvalificirani u EU-u preispitaju relevantnost, te se ne objašnjava, niti se nudi pravno obvezujući podatkovni prostor za osobne i/ili u potpunosti nerelevantne dokumente te se stoga temelji na nedovoljnom obrazloženju, protivno članku 18. stavku 3. Uredbe br. 1/2003 i članku 296 UFEU-a.

Tužba podnesena 15. srpnja 2020. – Facebook Ireland protiv Komisije

(Predmet T-452/20)

(2020/C 287/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Facebook Ireland Ltd (Dublin, Irska) (zastupnici: D. Jowell, QC, D. Bailey, *barrister*, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, *solicitors* i T. Oeyen, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi članak 1. Komisijine odluke C(2020) 3013 *final* od 4. svibnja 2020. (predmet AT.40684 – Facebook Marketplace), u dijelu u kojem se njome zahtijevaju interni dokumenti navedeni u Prilogu I.B;
- podredno: (i) djelomično poništi članak 1. pobijane odluke u dijelu u kojem se njome nezakonito zahtijevaju nerelevantni dokumenti; (ii) djelomično poništi članak 1. pobijane odluke kako bi neovisni pravnici kvalificirani u EU-u mogli preispitati relevantnost dokumenata obuhvaćenih pobijanom odlukom i isključili podnošenje dokumenata koji su očito nerelevantni za istragu i/ili osobnih dokumenata; i/ili (iii) djelomično poništi članak 1. pobijane odluke u dijelu u kojem se njome nezakonito zahtijeva podnošenje nerelevantnih dokumenata koji su osobne i/ili privatne prirode;
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijanom odlukom, s obzirom na to da se njome zahtijeva podnošenje dokumenata od kojih je većina potpuno nerelevantna i/ili osobne prirode, krši načelo nužnosti koje se odražava u članku 18. stavku 3. Uredbe br. 1/2003 i/ili krše Facebookova prava obrane i/ili da to predstavlja zlorabu ovlasti. S tim u skladu, Komisija je počinila pogrešku koja se tiče prava i/ili pogrešku u ocjeni prilikom primjene članka 18. stavka 3. Uredbe br. 1/2003.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijanom odlukom, zbog toga što se njome zahtijeva podnošenje velikog broja dokumenata (na primjer: prepiska o zdravstvenom stanju djelatnika; prepiska tijekom žalovanja; dokumenti koji se odnose na osobne investicije, prijave za posao, unutarnji postupci ocjenjivanja, i dokumenti kojima se procjenjuje opasnost za članove obitelji ključnog Facebookovog osoblja), krši temeljno pravo na privatnost, načelo proporcionalnosti i temeljno pravo na dobru upravu.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se u pobijanoj odluci ne objašnjava zašto njezine ključne riječi za pretraživanje prepoznaju isključivo dokumente koji su potrebni i relevantni za Komisijinu istragu odnosno ne objašnjava se zašto nije dopušteno da vanjski pravnici koji su kvalificirani u EU-u preispitaju relevantnost, te se ne objašnjava, niti se nudi pravno obvezujući podatkovni prostor za osobne i/ili u potpunosti nerelevantne dokumente te se stoga temelji na nedovoljnom obrazloženju, protivno članku 18. stavku 3. Uredbe br. 1/2003 i članku 296. UFEU-a.

Tužba podnesena 14. srpnja 2020. – KZ protiv Komisije

(Predmet T-453/20)

(2020/C 287/61)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: KZ (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi popis promaknutih dužnosnika utvrđen u upravnim informacijama br. 32-2019/14.11.2019 od 14. studenoga 2019. jer ne sadržava tužiteljevo ime;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj se u prilog tužbi poziva na jedan tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti usmjerenom protiv općih provedbenih odredaba (u daljnjem tekstu: OPU) članka 45. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju). Tužitelj osporava tumačenje Komisije, koja smatra da članak 40. stavak 3. Pravilnika o osoblju znači da dužnosnik koji koristi dopust za osobne potrebe na dan na koji je tijelo za imenovanje donijelo odluku o promaknuću ne ispunjava uvjete za promaknuće koje je tako okončano. Suprotno tomu, tužitelj ističe teleološko i sustavno tumačenje članka 40. stavka 3. Pravilnika o osoblju i smatra da Komisija svojim tumačenjem krši pravo na promaknuće u smislu članka 45. Pravilnika o osoblju. Prema njegovu mišljenju, Komisija je također povrijedila načela pravne sigurnosti i dosljednosti odredaba Pravilnika o osoblju u okviru kojih se nalazi i OPU, načelo jednakog postupanja tijekom karijere na temelju članka 5. stavka 5. Pravilnika o osoblju. Naposljetku, on kritizira nelogičnost i neproporcionalnost posljedica koje nastaju provedbom OPU-a.

**Tužba podnesena 16. srpnja 2020. – Garment Manufacturers Association in Cambodia protiv
Komisije**

(Predmet T-454/20)

(2020/C 287/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Garment Manufacturers Association in Cambodia (Phnom Penh, Kambodža) (zastupnici: C. Ziegler i S. Monti, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2020/550 od 12. veljače 2020. o izmjeni priloga II. i IV. Uredbi (EU) br. 978/2012 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu privremenog opoziva dogovorâ iz članka 1. stavka 2. Uredbe (EU) br. 978/2012 u odnosu na određene proizvode podrijetlom iz Kraljevine Kambodže, u dijelu koji se odnosi na privremeni opoziv općeg sustava carinskih povlastica za sve carinske oznake koje utječu na članove GMAC-a, to jest oznaka HS navedenih u tablici iz članka 1. stavka 1. i svih carinskih oznaka HS navedenih u tablici iz članka 1. stavka 2., osim oznake HS 1212 93;
- naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova postupka i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na navodu da su spornom uredbom prekršeni načelo proporcionalnosti i zahtjev dosljednosti između Unijinih politika i aktivnosti. Komisija navodno nije na odgovarajući način ocijenila proporcionalnost privremenog djelomičnog opoziva carinskih povlastica za sektore kambodžanske odjeće, obuće i putnog pribora.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji o povredi tužiteljevih postupovnih prava zbog toga što Komisija nije navela odgovarajuće razloge, u skladu s člankom 296. st. 2. UFEU-a, što predstavlja povredu prava na dobru upravu.

Tužba podnesena 16. srpnja 2020. – LA protiv Komisije

(Predmet T-456/20)

(2020/C 287/63)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužiteljica: LA (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da poništi sljedeće odluke:

- odluku od 20. lipnja 2019., kojom tužiteljica nije uključena na popis kandidata pozvanih u sljedeću fazu u Centru za procjenu za natječaj EPSO/AD/371/19;
- odluku od 24. rujna 2019., kojom je odbijen zahtjev za preispitivanje;
- odluku od 6. travnja 2020., kojom je odbijena upravna žalba podnesena na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju.

Također se zahtijeva da se Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni.
 - Tužiteljica u tom smislu ističe povredu obavijesti o natječaju (članak 5. stavak 1. Priloga III Pravilniku o osoblju) jer povjerenstvo za odabir nije uzelo u obzir njezine stručne kvalifikacije, što je očito protivno odredbama obavijesti o natječaju i dužnostima koje se dodjeljuju uspješnim kandidatima.
 2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakosti.
 - Tužiteljica u tom smislu ističe da se povjerenstvo za odabir tijekom probira talenata nije držalo kriterija za ocjenu kandidata predviđenih obaviješću o natječaju i da nije osigurano jednako postupanje prema kandidatima.
 3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja i povezanog načela jednakosti stranaka u postupku (članak 47. Povelje o temeljnim pravima).
 - U tom smislu tužiteljica se žali na nepostojanje obrazloženja osnove pobijanih odluka, što je posljedično utjecalo na njezino pravo obrane i na jednakost stranaka u postupku.
 4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti obavijesti o natječaju u smislu članka 277. UFEU-a.
 - Tužiteljica u tom smislu ističe da je, protivno članku 1. točki (e) Priloga III. Pravilniku o osoblju, koji tijelu za imenovanje povjerava odlučivanje o naravi testova, vrsti testova i načinu ocjenjivanja, u ovom je postupku određivanje *weighting factors* utvrdilo povjerenstvo za odabir, što je bila nadležnost tijela za imenovanje, u smislu spomenute odredbe.
-

Tužba podnesena 17. srpnja 2020. – SBG protiv EUIPO-a – VF International (GEOGRAPHICAL NORWAY)**(Predmet T-458/20)**

(2020/C 287/64)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski***Stranke**

Tužitelj: Super Brand Licencing (SBG) (Villeurbanne, Francuska) (zastupnici: T. de Haan i A. Sion, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: VF International Sagl (Stabio, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija verbalnog žiga u kojoj je naznačena Europska unija GEOGRAPHICAL NORWAY – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unije br. 933 206

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvoga žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. travnja 2020. u predmetu R 1178/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje troškova postupka, uključujući i troškova koji su tužitelju nastali u postupku pred prvim žalbenim vijećem Ureda.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, zbog pogrešne ocjene o postojanju zle vjere prilikom podnošenja prijave žiga.

Tužba podnesena 17. srpnja 2020. – SBG protiv EUIPO-a – VF International (GEOGRAPHICAL NORWAY EXPEDITION)**(Predmet T-459/20)**

(2020/C 287/65)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski***Stranke**

Tužitelj: Super Brand Licencing (SBG) (Villeurbanne, Francuska) (zastupnici: T. de Haan i A. Sion, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: VF International Sagl (Stabio, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije GEOGRAPHICAL NORWAY EXPEDITION u crnoj, sivo-smeđoj, crvenoj i bijeloj boji – žig Europske unije br. 9 860 834

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. travnja 2020. u predmetu R 664/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje troškova postupka, uključujući i troškova koji su tužitelju nastali u postupku pred prvim žalbenim vijećem Ureda.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, zbog pogrešne ocjene o postojanju zle vjere prilikom podnošenja prijave žiga.

Tužba podnesena 17. srpnja 2020. – SBG protiv EUIPO-a – VF International (Geographical Norway)

(Predmet T-460/20)

(2020/C 287/66)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

Stranke

Tužitelj: Super Brand Licencing (SBG) (Villeurbanne, Francuska) (zastupnici: T. de Haan i A. Sion, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: VF International Sagl (Stabio, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije Geographical Norway – žig Europske unije br. 10 015 352

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. travnja 2020. u predmetu R 662/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje troškova postupka, uključujući i troškova koji su tužitelju nastali u postupku pred prvim žalbenim vijećem Ureda.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, zbog pogrešne ocjene o postojanju zle vjere prilikom podnošenja prijave žiga.

Tužba podnesena 17. srpnja 2020. – SBG protiv EUIPO-a – VF International (GEOGRAPHICAL NORWAY)**(Predmet T-461/20)**

(2020/C 287/67)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski***Stranke**

Tužitelj: Super Brand Licencing (SBG) (Villeurbanne, Francuska) (zastupnici: T. de Haan i A. Sion, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: VF International Sagl (Stabio, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije GEOGRAPHICAL NORWAY –žig Europske unije br. 11 048 147

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvoga žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. travnja 2020. u predmetu R 661/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje troškova postupka, uključujući i troškova koji su tužitelju nastali u postupku pred prvim žalbenim vijećem Ureda.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, zbog pogrešne ocjene o postojanju zle vjere prilikom podnošenja prijave žiga.

Tužba podnesena 22. srpnja 2020. – Ryanair protiv Komisije**(Predmet T-465/20)**

(2020/C 287/68)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Ryanair DAC (Swords, Irska) (zastupnici: E. Vahida, F. Laprévotte, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije (EU) od 10. srpnja 2010 o državnoj potpori SA.57369 (2020/N) COVID-19 – Portugal – potpora TAP-u⁽¹⁾; i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužitelj je zatražio i da se ovaj predmet vodi po ubrzanom postupku, predviđenom u članku 23.a Statuta Suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da spornom odlukom nije utvrđeno da je potpora obuhvaćena materijalnim područjem primjene Smjernica za sanaciju i restrukturiranje⁽²⁾.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Komisija pogrešno primijenila članak 107. stavak 3. točku (c) UFEU-a.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da su odlukom povrijeđena načela nediskriminacije, slobodnog pružanja usluga i slobode poslovnog nastana.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Komisija propustila pokrenuti službeni istražni postupak.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je odlukom povrijeđena Komisijina obveza obrazlaganja.

⁽¹⁾ Odluka Europske komisije (EU) od 10. srpnja 2010 o državnoj potpori SA.57369 (2020/N) COVID-19 – Portugal – potpora TAP-u (SL 2020., C 228, str. 1.)

⁽²⁾ Smjernice o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje nefinancijskih poduzetnika u teškoćama (SL 2014., C 249, str.1.)

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR